

Unitárius Közlöny

Kolozsvár, 1888–1948/1990. 16. (76.) évf.

4. szám. 2006 április

Ára: 1 lej, előfizetőknek: 0,70 lej

Húsvét: az örök élet reménye és valósága

Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van (1Jn 5,11)

A húsvét a keresztény egyház legősibb ünnepe, de sohasem kapta meg azt a melegséget, családiasságot, amit a karácsony. Sőt van egy még feltűnőbb különbség közöttük. A karácsony ma már „általános emberi fogalom” lett. Olyanok is megülik a béke és szeretet ünnepét, akik egyébként messze állanak a keresztény gondolatvilágtól. A húsvét ellenben kimondottan keresztény ünnep maradt, s a kereszténységen kívül nem tudnak vele mit kezdeni. A karácsony misztériumot hordoz: Jézus születését, az emberré levést. De ennek a misztériumnak megvan az emberi kerete és hordozója: a gyermek, a család, a szeretet keresése, az élet bensősége.

Húsvétban szinte szédítenek a kozmikus és természetfeletti arányok: az élet, a halál, a bűn, a feltámadás, az örök élet. Mi, keresztények így látjuk, hogy húsvét nagyon is a kereszt árnyékában maradt, illetve, hogy a keresztút vezet hozzá. Ha a központban a feltámadás gondolata áll is, meg kell birkóznunk a halál ridegségével és az élet miértjének kérdésével. Maga a feltámadás olyan fogalmat fedő szó, amelyre a természetes világban nem találunk példát, ami még inkább megnehezíti megértésünket. Amikor ezt a szót említjük, okvetlenül Isten közbelépésére kell hivatkoznunk.

Ha karácsonyból kihagyjuk Istent, még mindig megmarad a bájos emberi keret, és mint végső megalapozást emlegethetjük a humánumot, a mélységesen emberit, amelyet mindnyájunknak tisztelni és értékelni kell. A húsvétot nem lehet csak emberivé tenni. Történeti bizonyosság, hogy az élet végső értelmét csak a természetfeletti világban kaphatja meg. Ha húsvét nincs, akkor – még ha fennmaradt volna is Jézus tanításáról és tetteiről néhány feljegyzés – nem lett volna belőle vallás, emberi remény és élő egyház.

A húsvét nem „esztétikai” hangulatot ébreszt. Aki madonnaképet fest, annak nem kell feltétlenül hívőnek lennie. Az anya és gyermeke mindig kedves kép, és könnyen kiváltja a tetsző mosolyt. Aki a húsvétot akarja megjeleníteni, annak éreztetnie kell valamit az élet győzelméből, az isteni erőből, a szellemi értékekből és az örök élet békéjéből. A húsvétnak természetfölötti üzenete van: Isten elénk állt, tisztázta az élet célját és rendeltetését. Isten a názáreti Jézusban bemutatta az erények értékét, az örök igazságszolgáltatást, és főleg igazolta, hogy komolyan veszi az én-te kapcsolatot, amely az ember személyiségével és a végleges megoldást kereső természetével adva van.

Aki a húsvétot ünnepli, az nem függetlenítheti magát az erkölcsi rendtől. Tudja, hogy feladatai nem ráaggatott terhek, hanem küldetésének kifejezői, s azokról egyszer számot fog adni.

A húsvét titka mégis több, mint felhívás vagy „fenyegetés”. Iga-
zolja, hogy életünkben és halálunkban a szerető Isten kezében vagyunk. Nemcsak azt hirdeti, hogy van örök élet, hanem azt is, hogy ez az örök élet a mi hazatalálásunk. Ott azzá válunk, amivé magunkat tettük, és aminek elnyerését Istentől reméltük. A földi élet komolysága és öröme ebből adódik. A komolysá-

gát azért emlegetjük, mert magatartásunktól, lelkiismeretességünkötől függ a cél elérése vagy elvesztése. Örömet pedig azért, mert Isten, az Atya nemcsak bemutatta a teljesedés lehetőségét Jézusban, hanem őt magát tette meg ennek forrásává.

Ezzel a hittel és Isten ígéretének reménységével ünnepeljük ez évben is húsvétot. Áldjuk és magasztaljuk a szerető Atyát, aki nem hagy minket elveszni és megsemmisülni a nemlét világában, hanem magához emel az örök élet valóságába, az igazi lét teljességébe.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves Olvasónak áldott húsvétot, boldog ünnepet.

Dr. Szabó Árpád püspök

Húsvét után

Húsvétkor, a keresztény világ győzelmes ünnepén felemelő és magasztos érzés esztendőről esztendőre megtapasztalni az emberi hit diadalmas erejét.

Hitről, megújuló reménységről beszél számunkra a rügybontó, virágfakasztó tavaszi természet, amelybe belesimul húsvéti ünnepünk. Hitről beszélnek ünnepi istentiszteleteink és úrvacsoravételeink. Amikor templomaink piacán testvéri közösségben megállunk egymás mellett, és érezzük, hogy a jézusi örökség, a jézusi szeretet ma is élő és ható valóság bennünk és közöttünk.

Amióta az ember öntudatra ébredt a Földön, a hit megtartó erő volt számára minden korban és minden időben.

Húsvétnek és az azt követő időszaknak az evangéliumok leírása szerint egyaránt meghatározója volt a hit és a kételkedés, a remény és a csüggedés. Ezt látjuk, ezt olvassuk azokból a csodás eseményekből, amelyek Jézus tanítványainak életében következtek be a húsvét utáni időszakban. Ezek a történetek mind át és át vannak szöve csodás elemekkel.

Az unitárius ember kritikusan szemléli, olvassa a Jézus testi föltámadásával, tanítványai előtt való megjelenésével kapcsolatos eseményeket. Megtörtént, hiteles valóságnak nem tudjuk azokat elfogadni. Mégis – ezek a történetek, amelyek a tanítványok életében vagy éppen képzeletében lejátszódtak a húsvétot követően, szépen mutatják az emberi hit csodás, győzedelmes erejét, amely a legmélyebb gyászban, a legnagyobb fájdalomban is el tudja tölteni őket édes reménységgel.

Húsvétkor és az azt követő hetekben mindig ott zsonganak bennem Reményik Sándor *Csendes csodák* című költeményének sorai: „Ne várd, hogy a föld meghasadjon / És tűz nyelje el Sodomát. / A mindennap kicsiny csodái nagyobb és titkosabb csodák. // Tedd a kezedet a szívedre/ Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog, / Ez a finom kis kalapálás / Nem a legcsodásabb dolog? // Nézz a sötétkék végtelenbe,/ Nézd a kis ezüstpontokat: / Nem csoda-e, hogy árva lelked / Feljűk szárnyat bontogat? // ... // Ne várj nagy dolgot életedbe, / Kis hópelyhek az örömök, / Szítaló,

halk szziromcsodák. / Rajtuk át Isten szól: jövök.”

A költő arra figyelmeztet bennünket, hogy nem szükséges józan értelemmel megfoghatatlan csodákba kapaszkodnunk. Nem szükséges elfogadnunk és hinnünk azt is, ami hihetetlen. De tudnunk, éreznünk és tapasztalunk kell, hogy személyes életünk fölött is őrökdi a gondviselő Isten szeretete.

Húsvétkor végignéztem ünnepet szentelő gyülekezetünkön, és megérintett az a hit, az a csodás erő, amely vallásos közösségeinkben munkál. Sokan vallunk együtt, akik fájó, mégis élő, drága emlékként hordozzuk magunkban elköltözött szeretteink arcát, alakját. Sokan voltunk együtt, akik húsvét ünnepén hitet tettünk a lélek, a szeretet halhatatlansága, örök élete mellett.

Szükségünk van erre a hitre, az Isten gondviselésébe vetett bizalomra, amely bennünk munkáló örök reményforrás, megtartó erő. Ahogyan Magyar Lajos írja: „Aki hinni tud mindig, mert hinni kell, / önként szólal az, és önként énekel, / annak legédesebb kenyere lesz a remény, / a remény jogán élek és szólok én. / Ki álmodni

folytatás a 4. oldalon
Kecskés Csaba

Gondviselő Istenünk!

A nagypéntek keserősége feketén kendőzi lelkünk égét, s a kínos keresztihalál, a megsejényítő büntetés képei me elevenen élnek emlékezetünkben. Tehetetlenül függő emberi roncsként láttuk a Te legjobb gyermekedet, a názáreti Jézust, s a reményt nem ismerő kétségbeesés bitorolta gondolatainkat. Hiszen Jézus fényforrás volt sokak számára, s a tőled kapott világosságot bőkezűen mérte a sötétségben, rólad tanúskodva ezáltal. Hirdette és megélte a Te akaratodat, s gondviselő szeretetedben bízva mondta: „Atyám, a Te kezdedbe teszem le az én lelkemet!” Az ő csodálatos személyisége, egyedülálló, példaadó élete nem engedi, hogy csüggedjünk, s hitünk szárnysegetten porba hulljon. Hisszük, hogy az örök húsvét napfényében a földi titkok más megvilágításba kerülnek. Jézus tanításait ártatlan kisgyermeknek látjuk, s kötelességszerűen érezzük, hogy ezeket nem rekeszhetjük ki felelőtlenül a külső sötétségre, hidegre. A kereszt felkiáltó Mester hangja a születés lélekharangjait kondítja meg bennünk. Tudatosul emberi életünk korlátoltsága, felismerjük, hogy az ember a testi halálra született, de ugyanakkor meg vagyunk győződve, hogy a testi halál nem pontot jelent földi életünk végén, hanem kettőspontot, ami után a Te akaratodból gyermekeid életének egy új fejezete következik, amelyet

mi, esendő emberek örök életnek nevezünk. Hisszük, hogy az Utat, az Igazságot és az Életet, magát Jézust csak ideig-óráig lehet keresztre feszíteni, koporsóba tenni és sziklasírba zárni, mert isteni rendel szerint a keresztfát kikezdi az idő vasfoga, a vasszegek szavatossági ideje lejár, s a nagypénteki kétségbeesés-reményvesztés után futótűzként terjed a jó hír: „Jézus él!” Hogy miként él, ennek módjáról teljes bizonyossággal nem szólhatunk, mert ennek a titoknak Te vagy az egyedüli ismerője, Istenünk! Lelkünk kiszikkadt talaja ennek ellenére szomjasan szívja magába ezt az örömhírt.

A gyászos nagypéntekről húsvét örömnepére váltó időben közös fohászunkat küldjük feléd: „Uram, gyarló és kevés a mi értelmünk a Te örök és végtelen valóságod átlátására, igazságaid teljességének megismerésére. Engedd meg nekünk, hogy minél többet megláthassunk a Te valóságodból, minél mélyebben behatolhassunk a Te igazságaidba, őrizd meg minket attól, hogy ostobán és felfuvalkodottan azt higgyük: csakis az a Te valóságod, csakis azok a Te igazságaid, amit nekünk mindebből megsejtenünk engedted. Kérünk, Atyánk, őrizd meg attól, hogy megvessük vagy gyűlöljük, üldözzük és kitagadjuk a Te népedből azokat a felebarátainkat, akiknek elméjébe igazságaidnak más morzsáit engedted hullni.” (Veress Zoltán)

Áldd meg a mi húsvéti ünneplésünket, s a Te legjobb gyermeked életpéldáján keresztül taníts minket hinni, örvendezni, imádkozni és dolgozni! Ámen.

Pálffy Tamás Szabolcs

Merre tart az IARF?

Az IARF (International Association for Religious Freedom – Nemzetközi Vallásszabadság-Egyesület) szervezet léte szűkebb egyházi berkekben már régebről ismert. A szervezetet 1900-ban alapították az Egyesült Államokban. Elsődleges célja a nevéből kiolvasható: a vallásszabadságért való munkálkodás. Megalakulása az amerikai (és erdélyi) unitáriusok kezdeményezése volt, a szervezet első megnevezése az *Unitáriusok és más szabadelvűen gondolkodók nemzetközi tanácsa* volt.

Az elmúlt több mint száz évben folyamatosan bővült a tagsága, mára 25 országban több mint 90 tagszervezete van a világ minden tájáról. Az erdélyi unitáriusok a szervezet megalakulása óta részt vettek az IARF munkálataiban. Jelenleg az IARF tagságának többségét elsősorban a távol-keleti vallások képviselői jelentik. Ilyenként jelen vannak a buddhista, sin-

Bill Sinkford, az UUA elnöke (USA) előadást tart a Világkongresszus plenáris ülésén

tóista, hindu vallások képviselői, illetve ezek mellett olyan mozgalmi jellegű szerveződések, mint a Rissho-Kosei-Kai nevű buddhista szervezet. Jelenleg ez utóbbi az IARF legnagyobb anyagi támogatója.

Március 26-a és 30-a között Tajvanban egy buddhista kolostor adott otthont az IARF 32. alkalommal összehívott világkongresszusának. Ezen az eseményen Ráczy Norbert, az ODFIE alelnöke, valamint alulírott vettünk részt.

A Fo Guang Shan kolostorban tartott rendezvény idején a *Méltóság a változatosságban* címet viselte. Ehhez kapcsolódóan több plenáris előadásra és műhelymunkára került sor, amelyek rendre érintették a vallás, családi élet, civil közszereplés, valamint a világbékére való törekvés témakörét.

Az előadások mellett a résztvevőknek lehetőségük volt betekinteni a buddhista kolostor szerzeteseinek életébe, ugyanakkor a reggeli áhítatok alkalmával többféle vallásos szertartásnak is tanúi lehettünk. A délutáni választható tevékenységek mellett a következők szerepeltek: tai chi (lassú mozdulatokkal végzett tornagyakorlat), meditáció, a kínai írásjelek gyakorlása, kolostor-gondozás és túra a kolostorban. Az ott megélt élményekre, tapasztalatokra egy későbbi írásban visszatérünk, most csupán az IARF helyzetének ismertetése a célom.

Amint a fentiekben is kitűnik, mára az IARF elveszítette kezdeti, hangsúlyosan unitárius jellegét. A kongresszus résztvevői között aránylag kevesen voltak jelen az észak-amerikai, illetve az európai régióból. Mindez természetesen a földrajzi távolsággal – és ehhez mérten a költséges utazással is – magyarázható, de nem fedi teljesen a valóságot. Az IARF tagszervezetei révén jelenleg is elég jól működő és hasznos programokat működtet – elsősorban a távol-keleti régióban. Mindez azonban nem feledtetni, hogy a korábban említett két régióban valójában nem történik semmi. Az IARF vezetőtanácsának tagjai is hangot adtak annak, hogy a szervezet kritikus helyzetben van. A mélypont háttéréről és okairól csupán sejtéseink maradtak.

A kongresszus keretében sor került az IARF közgyűlésére is, amelyen – szavazati joggal – az Erdélyi Unitárius Egyház képviselőit vettünk részt. A közgyűlés elfogadta a korábbi időszakokra vonatkozó beszámolókat, illetve a működési szabályzatban javasolt kisebb módosításokat. A korábbi elnök lemondása folytán új elnököt választottunk Abhi Janamanchi személyében, aki indiai származású, az Amerikai Egyesült Államokban szolgáló unitárius-univerzalista lelkész. A 15 tagú vezetőtanácsba három új tag került.

Az IARF jövője nemcsak a megújult vezetőtanács tagjaitól függ. A kongresszus keretében az európai régió ülésére is sor került, ahol egyértelműen a régió megerősítését szorgalmazták a résztvevők. Az új vállalások és szereposztás eredménye várhatóan a közeljövőben előrelépést hoz. A világosan megfogalmazott igény szerint ebben a közös munkában az erdélyi unitárius hozzájárulásra is számítanak.

Sándor Krisztina

Hiterősítő imahét Kőkösben

Kis közösségünkben Isten segedelmével idén is megtarthattuk március 5-e és 12-e között a hiterősítő imahétet. Az előző évekhez hasonlóan unitárius, református és katolikus lelkészek segítették az esti istentiszteletek résztvevőit lelki egyensúlyuk megtartásában, megerősítésében a közös imádság által. A szeszélyes időjárás ellenére is estéről estére szép számban vettünk részt az istentiszteleteken.

Az idén is, akárcsak az elmúlt években, a vallásórákat szorgalmasan látogató gyerekek és ifjak a tiszteletes asszony irányításával – aki egyben énekező is – minden estére kis énekekkel és szavalatokkal készültek. Csillagott a szemük, mosolygott az arcuk. Jó volt őket így látni, és hinni benne, hogy egy-két évtized múlva a templom nem fog üresen, élettelenül állni, hanem ők fognak – a mostani gyerekek – a nyomunkban járni.

A nőegylet tagjai, a már megszo-kott lelkesedéssel, most is kézimunkákat készítettek, ezzel ajándékozták meg a szolgálót teljesítő lelkészeket.

A jó pár éves gyakorlat szerint a vasárnapi, imahétzáró istentiszteletiszolgálót a helybeli református lelkész végezte. Így a két gyülekezet (a református és az unitárius) az idén is együtt hallgathatta Isten igéjét.

Az imahét vasárnap este szeretetvendégséggel zárult. Gyerekeink ezt az alkalmat is izgalommal várták, nemcsak a tézta miatt – amiről a nőegylet tagjai gondoskodtak –, hanem az általuk készített gyöngyök, faldiszek, kézimunkák „kiállításá” miatt is. Mert ezek a tárgyak, ha a szerencse is úgy hozta, akár a családjuk tulajdonába is kerülhettek, hiszen a hagyományos tombola nyereménytárgyait lettek. Az ő műveik kiegészültek a nőegylet által készített kézimunkákkal is. A tombolából származó bevétel célirányos, ugyanis a nőegylet egy szép zászlót szeretne készíttetni. Már közel egy éve álmodjuk, tervezzük ezt a szimbólumot, lelkünkben érezzük selymességét, belső szemünkkel látjuk színeit. Isten segítségével a szükséges pénz összegyűlt, így talán az idén valóra válhat az álmunk.

Bokor Ágnes

Húsvét után

folytatás a 2. oldalról

tud, s anyjának nyelvén álmodik, / a készülő jövőt csak az álmodhatja itt, / annak lelkében égő tűz a bizalom.”

Tápláljuk, ápoljuk szívünkben-lelkünkben ezt a hitet, ezt a tüzet, ezt a reménységet a húsvét múltával is, hogy ez a hit legyen számunkra – Tamási Áronnal szólva – „hit a harcban, remény a bajban”. Hit mindennapos munkáink, harcaink si-

kerében, és remény a gyászban, fájdalom-ban, szenvedésben.

Legyen úgy erőforrás számunkra a hit, ahogyan Jézus beszélt arról egykor tanítványainak: „Bizony mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem ha ennek a hegynek azt mondjátok: »Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe«, az is meglesz. És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” (Mt 21,21–22)

Nem engedni a negyvennyolcból

A márciusi ifjak múlt idővel is dacoló öröksége jelen élethelyzetünkben arra kötelez, hogy ne engedjünk a negyvennyolcból. A magyar nemzetünk történelmét ismerők és értők számára nem szorul magyarázatra a fenti kijelentés üzenete. Szűkebb egyházi-nemzeti közösségünk esetében ez azt jelenti, hogy nagyváros melletti, több mint nyolcezer lakost, három nemzetiséget és tíz vallásfelekezetet számláló településünkön ma már minden, a magyar közösséget egybefogó egyházi-kulturális jellegű rendezvényen tevékenyen veszünk részt. Sikeres farsangi kosaras bálunk után kis kórusunk szorgosan készült a helyi gimnázium zenetermében a közös március 15-i ünnepségre. A húsvét előtti 5. vasárnap délutánján léptünk színpadra tizenketten – mint az egykori tanítványok. Műsorunk gerincét Petőfi Sándor versei, Kossuth-nóták, valamint az ODFIE-Dalokönyvből választott megzenésített versek képezték. Éneklésünket Tar Imre kántorunk vezette, Buzogány István marosvásárhelyi gyakorló segédlelkész pedig gitárkísérettel segítette. A próbák meghozták gyümölcsüket, és egy jól sikerült műsorral állíthattunk emléket az 1848. március 15-én indult magyar forradalom és szabadságharc egykori résztvevőinek. Hisszük, hogy a márciusi ifjak kiállása, áldozata nem volt hiabavaló, tennünk kell azért, hogy – mintegy jelképesen – haló poraikból is új magyar szabadság fakadhasson. E törekvésünk során, ha csüggednénk, hívjuk vissza magunk közé Petőfi Sándort, hogy Marosvásárhelyen írt versremekének soraival biztasson: „Meg kell, hogy érjem azt a szép napot, / Midőn áldásodat reánk adod, / S mi annyi átokteljes év után / Sirunk, mosolygunk, az öröm mián, / Midőn mit eltört lánczunk ád, a nesz / Egy szabad nemzet imádsága lesz! / Meg kell, hogy érjem azt a nagy napot, / A melyért lantom s kardom fáradott!” (*Bizony mondom, hogy győz most a magyar...*)

Addig is kérünk Marosszentgyörgyről a Gondviseléstől további erőt és töretlen unitárius keresztény örömet.

Pálffy Tamás Szabolcs

Áradó játékkedv – és a nyertesek

Az Unitárius Kalendárium 2006 rejtveny pályázata várakozáson felül megmozgatta az olvasóközönységet. 68 helyes megfejtés érkezett be. Forrai Tibor, régi kedves rejtveny szerkesztőnk kalendáriumunk számára tizenkét keresztrejtvényt készített, amelyeknek egy „végmegoldását” – egy tarcsafalvi helyörténész nevét – kellett beküldeni a Kalendárium szerkesztőjéhez. Ez a kutató Pálffy Aladár (sz. 1876) volt.

A helyes megfejtéseket tartalmazó borítékok halmából előbb egyet (fődíj), majd további hármát választottunk ki.

Rejtveny pályázatunk fődíját,
egy Nokia 1600 típusú
mobiltelefont

Jócsák Ilona
sárközújlaki (Szatmár megye)
olvasónk nyerte el.

Könyvjutalmat nyert továbbá
Ádám Irén bözödi,
Gergely Ilona szatmárnémeti és
Jeremiás Katalin marosvásárhelyi
olvasónk.

Mindannyiuknak
szívből gratulálunk!
Nyereményüket postán küldjük.

Lelkészi szolidaritás

A február végén, Tordán történt tragikus lelkész-haláleset (Kiss László hirtelen elhunyt) után az Egyház első közvéleményét – illetve a lelkesi kart – fokozottan kezdte foglalkoztatni a lelkész-özvegyekről és -árvákról, az „el-árvult” lelkész-családokról való szolidáris gondoskodás intézményesítésének problémája. Az internetes levelezőlistákon valósággal áradtak a kérdések és javaslatok, részint a konkrét esetre – a Kiss László halála után előállt helyzetre – mutató, részint pedig az elvi jellegű felvetések.

Az egyházi vezetés sem maradt tétlen. Március 21-én kelt iratában az Egyház közigazgatási hivatala értesítette az uni-

tárius lelkészeket és lelkész-jellegű egyházi alkalmazottakat, hogy az Egyházi Képviselő Tanács (EKT) elnöksége és az Unitárius Lelkészek Országos Szövetsége (ULOSZ) elnöksége képviselőinek közös találkozásán megállapodás született a lelkész-özvegyek és -árvak segélyezésének rendezésére. Erre a célra 2006. március 1-jétől létrehozták a *Lelkész-árvak és -özvegyek segélyalapját*, amelyet az egyházi közigazgatási hivatal elkülönítve és lekötve kezel egyéb pénzforgalmától. „Az alapot az unitárius lelkészek és lelkész-jellegű egyházi alkalmazottak önkéntes módon, rendszeresen, legalább havi 10 lej hozzájárulással növelik, amelyet az egyházköri,

illetve egyházi központi pénztáron keresztül fizetnek be. Az alapból kizárólag a lelkesi árvák és özvegyek részesülhetnek. A részesülés mértékét és körülményeit az EKT és az ULOSZ mindenkori elnöksége állapítja meg, egyetértésben.”

A két intézmény elnöksége megállapodott abban, hogy az újonnan létrehozott pénzalap biztosította segélyből már a néhai Kiss László családja is részesül. Az elnökségek elhatározták, hogy – tekintettel a szükséglet lelkesi vonatkozásaira – az egyházközségekben nem indítanak a hívekre kiterjedő egyházi gyűjtést.

A közleményben utalás olvasható arra nézve is, hogy az Egyesült Államokban, testvér-egyházközségi körökben kiterjedt gyűjtés folyik Kiss László családjának támogatására.

UK

Az egyházzolgálat – életfogytiglani hivatás

Kató Sámuellel, a sepsiszentgyörgyi egyházközség gondnokával Ferenczi Mária-Magdolna beszélget

Samu bácsi Árkoson, unitárius családban és tágabb unitárius körökben született. Az akkori lelkész, Darkó Béla tiszteletes úr keresztelte, konfirmálta meg. Kérem, beszéljen gyermek- és ifjúkoráról.

1938. május 18-án születtem Árkoson, négyen vagyunk testvérek. Az akkori évek nehézségei mellett is szép gyermekkorra emlékszem vissza. Édesapám orosz fogásból szabadult meg – nagy örömről. Az elemi iskola elvégzése után a sepsiszentgyörgyi Fogyasztási Szövetkezeti Iskolaközpontban tanultam. Katonaságig az árkosi Fogyasztási Szövetkezetben dolgoztam. Az otthonról kapott családi, szülői szeretet, a gyökerek, a másság elfogadása a mai napig életeszeményem.

1970-ben költözött családjával Sepsiszentgyörgyre, két gyermek édesapja, négy unoka veszi körül. Vidám, boldog embernek ismerem, aki mindig ott van, ahol lennie kell. Hogyan alakult az életútja?

Igen, két leányunk született: Ágota és Júlia, négy unokám: Réka, Kati, Ágnes és Eszter. Hála Istennek jó családom van, amely nagyban hozzásegít mind a családi, mind a közösségi munkám elvégzésében, a helytállásban. Tehetségemhez mérten mint nyugdíjas a családi és egyházi tennivalókat teljes lélekkel és szívesen végzek és végzem ma is.

A gondnok valamely intézmény gazdasági ügyeit intéző, épületére, helyiségeire felügyelő megbízott, az egyházi közösségen belül választott személy. Samu bácsit 1993 februárjában választottuk egyházközségünk gondnokának. Mit jelent Sepsiszentgyörgyön unitárius gondnoknak lenni?

Elsősorban megtiszteltetést jelent, és ugyanakkor a bizalom megnyilvánulását az Egyház vezetősége, a lelkészek és a világi hívek részéről egyaránt. Felelősségteljes tisztség. De mindig nagy szeretettel vetnek és vesznek körül mind a világi egyháztalálók, mind a volt és jelenlegi lelkészeink, Török Áron jelenlegi kórházlelkész és családja, Kovács István tiszteletes úr és családja, valamint a segédlelkészeink: korábban ifj. Gyerő Dávid, Pitó Attila, Demeter Sándor, Simó Rozália – és a jelenlegi segédlelkészünk, Lakatos Sándor. Mindig szem előtt tartom: örködjem az irántam tanúsított bizalom felett, segítsen Egyházunk vezetőségét.

Nagy neveket sorolok, egyházunk lelkészeit: Pázsint Mihály (1892–1893, Kilyén), József Lajos (1894–1938, 1904-ben Szentgyörgyre költözik), Kovács Lajos (1938–1943), Ürmösi Gyula (1943–1972), Török Áron (1972–1998), Kovács István (1998–). Ezen időszakokban kik voltak a gondnokok, felügyelő gondnokok?

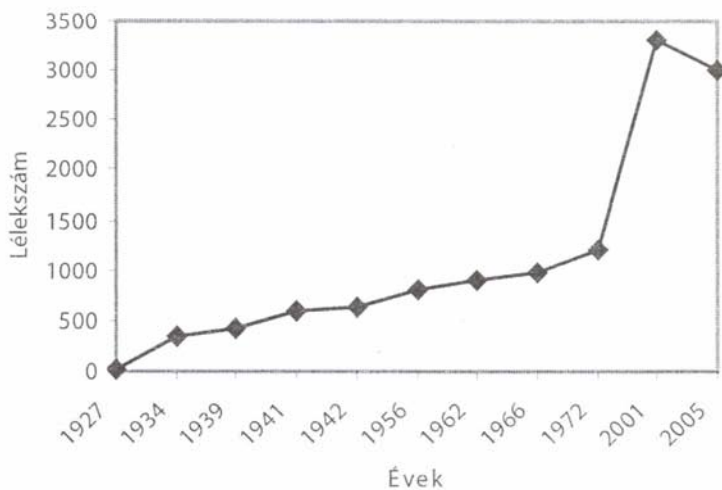
A valamikori anyaegyházközségből leányegyházközséggé átalakult Kilyénben Kiss András után a jelenlegi gondnoktársam, Füzi Imre. Sepsiszentgyörgyön: Útő Áron, Útő István és László József gondnokokra emlékszem, akik mindnyájan nemcsak egyházközségünknek, hanem egész városunknak is köztisztelettel körülvett polgárai voltak.

1991-ben volt az új templomunk alapkövetétele. Az építkezés sokáig elhúzódott, 2001-ben volt az ünnepélyes átadás. Teljesen befejeződött az építkezés, vagy még vannak tervek?

2001. november 18-án történt az ünnepélyes templomszentelő átadás dr. Szabó Árpád püspök által. Berámázva őrizzük a tanácsterem falán Orbán Viktor volt miniszterelnök köszöntő levelét, valamint Mádl Ferenc volt magyarországi elnök templomlátogatásakor írt levelét. Az építkezés azonban még tart, a hét helyiségből álló alagsor átalakításával. Isten segédlemével, reméljük, sikerül álmunk megvalósítása, a régi imaház ifjúsági központtá alakítása. Terveink között szerepel egy, a templomunkhoz méltó orgona megvásárlása is.

Milyen egyházi és más tevékenységek vannak, amiben része van Samu bácsinak? Mire kell leginkább odafigyelnie?

Két választási ciklusban tagja voltam a Főtanácsnak, önkéntesként bedolgozom a megyei Vöröskereszthez. Tagja vagyok a Kriza János Vegyes Dalárdának, a „Parnasszus” irodalmi körnek. Segítem, ahol tudom, a vallásoktatást, amelyet Pál Tünde tanárnő vezet, Lakatos Sándor segédlelkéssel együtt, a konfirmáló ifjak felkészülésében segítem Kovács István tiszteletes urat és Hurubás

folytatás a 6. oldalon

Az egyházzolgálat...

folytatás az 5. oldalról

János énekvezért. Figyelemmel kísérem Gödri Judit tanárnő lelkiismeretes munkáját, aki a Bölöni Farkas Sándor nevét viselő cserkészcsapatunkat vezeti. Ugyanekkor lelkesedéssel működik a Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet Lakatos Sándor szervező-koordináló tevékenységével, amely egyletet egykor Győr Dávid és Kovács István indított útnak. Lakatos Sándor segédlelkészünk minden második vasárnap délben ifjúsági rádióműsort szerkeszt az ifjakkal, vasárnap este ifjúsági istentiszteletet tart. Nőszövetségünk tagjai kéthetente találkoznak Vánca Csilla elnök és dr. Albert Éva tiszteletbeli elnök vezetőjével. Minden hónap végén szeretetvendégséget szerveznek, jelentős anyagi bevétellel, amit Egyházunk javára vagy karitatív tevékenységre fordítanak.

Presbitériumunk 21 tagból áll, két nő és 19 férfi, egyházközségünk vezetősége az albizottságokkal együtt 64 tagú. Kiemelem az egyházközségi családlátogatásokat a vezetőségi tagok részéről. A lélekszám alakulásában egy könnyen értelmezhető grafikonra szeretnék hivatkozni. Lélekszámunk eszerint 2001-ig (de csak 2001-ig!) folyamatos növekedést mutat (lásd a grafikon az előző oldalon).

2005 tehát mérföldkő; a presbitérium felmérése alapján lélekszámunk ettől kezdve

hiánnyal számoltatott. Mi az oka ennek a hiánynak?

A lélekszám-csökkenés fő tényezője a kitelepedés (6-7%), ugyanakkor sajnos az elhalálozások is gyakoribbak, mint a születések. Mégis, a sokrétű tevékenység, a vidám gyermekcsapatok hangja, az évi 30-40 közötti számú konfirmáló bizakodással tölt el, hogy a sepsiszentgyörgyi unitárius közösség életképes, hite nem fogyatkozik.

Berde József lelkes munkája által – aki az Unitárius Közlöny és más kiadványok árusításával foglalkozik a templomozás

előtt –, Samu bácsi is hónapról hónapra megveszi a Közlönyt, hazaviszi, és le nem teszi, amíg ki nem olvassa. Ennyire fontos a nyomtatott szó?

Nagyon szeretem olvasni, mert ez a mi lapunk, rólunk ír. Lehetne növelni a terjedelmét, és úgy kellene megszervezni a terjesztését, hogy idejében megkapjuk. Talán a szórványok is jobban bekapcsolódhatnának egy-egy írás erejéig, hogy hallathassák szavukat. E lap hasábjai által is kívánok sikeres tevékenységet, örömet munkánkban!

Új kezdeményezés a helyi fejlesztés érdekében

Romániában a helyi fejlesztés átmeneti időszakban van, melyben kevésbé hatékony az előrelépés. A települések, főként a vidéki települések szükségletei a helyi fejlesztési folyamatok felgyorsulását igénylik. És a megoldás nemcsak a technikai fejlődést, a különböző módszerek és technikák elsajátítását követeli meg, hanem alapvetően a humán erőforrás fejlesztésének szükségességét is jelzi.

A Harvest Hope – Aratás Reménysége – 1998-tól kezdődően az unitárius falvak közösség- és gazdaságfejlesztését tűzte ki célul. Ennek köszönhetően szervezte meg az Alapítvány az Unitárius Egyházzal és a Sapientia EMTE Gazdasági és Humán Tudományok Karával együtt 2005. május 9-e és 11-e között a *Fenntartható vidékfejlesztés és hagyományos gazdálkodás az EU-csatlakozás küszöbén* című konferenciát (lásd *Unitárius Közlöny* 2005/6. 6-7. oldal). A konferencia megerősített abban, hogy halaszthatatlanul lépünk kell a vidéki települések, közösségek fejlesztése érdekében. Ezzel a céllal született meg a *Partnerségben az unitárius vidéki települések fejlődéséért* című projekt, amelynek kivitelezésében a Project Harvest Hope, az Aratás Reménysége Homoróderért Alapítvány és a Civitas Alapítvány együtt tevékenykedik. Ez az együttműködés egy már létező és országos szinten alkalmazott helyi fejlesztési projekt – *Helyi Fejlesztési Ügynök/Local Development Agent* – alkalmazására épül, amelyet térségünkben a Civitas Alapítvány udvarhelyi irodája koordinál.

A *Helyi Fejlesztési Ügynök (HFÜ)* projekt (lásd a www.lda.ro honlapot) kifejezetten vidéki települések fejlesztését célozza, és a helyi településsel kötött partnerségre alapoz. A projekt eddigi kivitelezésében a Civitas Alapítvány a helyi önkormányzatokkal működött együtt. Ez alkalommal a helyi partnerek

1. sz. JEGYZŐKÖNYV

az Egyházi Képviselő Tanács

2006. február 17-én tartott rendkívüli üléséről

Jelen vannak:

Hivatalból: dr. Szabó Árpád, dr. Máthé Dénes, Kolumbán Gábor, dr. Rezi Elek, Szabó László, Farkas Dénes, Nagy László, Nagy Endre, Szombatfalvi József id., Kedei Mózes, Pap Mária, Varró Margit, Szén Sándor, Asztalos Klára, Sándor Krisztina, András Benedek, Osváth Ilona, Kun Csaba, Székely Botond.

Választott tagok: Bálint B. Ferenc, Bartha Alpár, Székely Kinga-Réka, Balázs Sándor, Andorkó Ferenc, Gazdag Géza, Erdő László, Orbán Pál, Czibalmos Kozma Csaba.

Igazoltan hiányzik: Kovács Sándor, Popa Márta, Kovács István (S), Csete Árpád, Csáka József.

Igazolatlanul hiányzik: László János, Farkas Emőd.

Előadótanácsosok: Gyerő Dávid, Vörös Alpár.

1. A 211. sz. ének eléneklése és Pap Mária imája után Kolumbán Gábor főgondnok-elnök üdvözlöli a megjelenteket, megállapítja a gyűlés szabályszerű összehívását a 39/2006. sz. meghívóval, a határozatképességét, és megnyitja az ülést. Kéri a tárgysorozat elfogadását, az esetleges módosító javaslatokkal. Az elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Nagy László, Kedei Mózes és Orbán Pál tagokat.

Az Egyházi Képviselő Tanács [a továbbiakban EKT] a megnyitót tudomásul vette, a tárgysorozatot és a jegyzőkönyv hitelesítésére tett javaslatot elfogadta.

2. A 2006. évi ülésezési terv és eseménynaptár előterjesztése.

Az EKT, miután maga is kiegészítő javaslatokat tett a tartalmára nézve, jóváhagyólag tudomásul vette a kibővített elnökségi ülés által összeállított 2006. évi ülésezési tervet és eseménynaptárt.

3. A 2006. évi lelkeszi értekezletek témái.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette a lelkeszi értekezletek témáit, a kibővített elnökségi ülésen megfogalmazottak szerint:

Kovács István Sándor: *A prédikálást alakító másodlagos tényezők*

Czire Szabolcs: *A jézusi asztalközösség és az unitárius úrvacsorai gyakorlat*

Kovács Sándor: *Jókai Mór és Egy az Isten -genézis, fordítási kísérlet, utóélet*

Dr. Rezi Elek: *A hitvallások jelentősége, tekintettel inkluzív és exkluzív jellegükre*

4. A 2006. évi kiadói terv.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette a Kiadó- és Nyomdabizottság, valamint Médiabizottság által elkészített és a kibővített elnökségi ülésen véglegesített 2006. évi egyházi kiadói tervet.

5. Az egyházi javadalmazási rendszer elvi kérdései.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette a fizetési bizottság által előkészített és a kibővített elnökségi ülésen véglegesített elképzelést az egyházi fizetési rendszer további megújításáról.

Az EKT megbízta a fizetési bizottságot, hogy az áprilisi ülésre terjessze elő a javaslatokat határozatképes formában.

6. A 2%-os adólevonás ügye.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette a kibővített elnökségi ülésen megfogalmazott javaslatokat a 2%-os adólevonás egyházi felhasználására nézve.

Az EKT megbízta az elnökséget, hogy a kérdésben küldjön körlevelet az egyházközösségeknek.

7. Az egyházi központi hivatal új főszámvevője.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette az elnökség intézkedését az egyházi központi hivatal új főszámvevőjének alkalmazását illetően.

Az EKT tudomásul vette, hogy az új főszámvevő Kerekes Annamária közgazdász, aki versenyvizsga útján nyerte el az állást, s akivel az elnökség három hónapos próbaidőre kötött szerződést.

8. A Fegyelmi Bíróság határozata Kádár Attila kadácsi lelkész ügyében.

Az EKT tudomásul vette Fegyelmi Bíróság határozatát a Kádár Attila kadácsi lelkész ellen elindított eljárásban.

9. Zoltán Elek baróti egyháztag kérése unokája megsegítésére, a Kedei Delinka Segélyalpból.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette a kibővített elnökségi ülésen megfogalmazott javaslatot, miszerint az Erdélyi Unitárius Egyház a Kedei Delinka Segélyalpból 10.000 lejes adományt tesz Bocz-Zoltán Imola betegségének meggyógyítására.

Az EKT ugyanakkor határozatba foglalta, hogy amennyiben az adomány nem kerül felhasználásra, úgy szálljon vissza a segélyalapba.

10. Előterjesztés a székelyudvarhelyi Orbán Balázs Általános Iskola unitárius I. osztály indítása a 2006-2007-es tanévtől tárgyában.

Az EKT köszönettel veszi az Orbán Balázs Általános Iskola kérését. Az EKT ezúton kijelenti, hogy az Egyháznak a meglévő két iskolájára kell összpontosítania, s a felekezeti oktatási törvény érvénybelépése után ezeket kell felfejleszteni óvodától a középiskoláig. Ugyanakkor szükségesnek tartja az unitárius iskolai hálózat fejlesztési lehetőségeinek megfelelő előkészítését, tanulmányozását (diáklétszám, iskolaválasztási preferenciák, törvényes keret). Az oktatási stratégia elkészítésével megbízta az Oktatásügyi Bizottságot és Vörös Alpár oktatásügyi előadótanácsost 2006. júliusi határidővel.

A fentiek alapján, bár értékeli a kezdeményezést, és köszönetét fejezi ki Máthé András igazgató úrnak, az EKT nem járul hozzá a székelyudvarhelyi Orbán Balázs Iskola keretében unitárius osztály indításához a 2006-2007-es tanévtől.

11. A IV. osztályos unitárius vallástankönyv lektori véleményezése.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul veszi a IV. osztályos unitárius vallástankönyv lektori véleményezését, és hozzájárul a kézirat beadásához a Tanügyminisztérium tankönyv-pályázatára. Nyertes pályázat esetén az EKT

felkéri a szerzőt a lektorok véleményezésében megjelenő javaslatok beépítésére. Ezen feltétel teljesítése esetén az EKT hozzájárul a tankönyv kiadásához.

12. Középiskolai vallástankönyvek ügye.

Az EKT dr. Szabó Árpád javaslatára megbízza a VEN Bizottságot és az elnökséget, hogy írjon ki pályázatot középiskolai vallástankönyvek írására.

13. Az Unitárius Óvoda kérése két óvónői állás meghirdetésére a 2006–2007-es tanévtől kezdődően.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul veszi az Unitárius Óvoda kérését két óvónői állás meghirdetésére a 2006–2007-es tanévtől kezdődően.

14. Az építkezési-javítási segélyek elsőbbségi rendje 2006-ban. Előterjesztette dr. Szabó Árpád.

Az EKT az egyházközségeknek juttatott építési-javítási segélyekkel kapcsolatban 1 tartózkodás mellett az alábbi határozatokat hozta:

1. A 2006. esztendő segélyezésének elvi alapja az, hogy egyensúlyt teremtsen a nagy beruházások és az egyházközségek kisebb összegű szükségletei között.

2. Az egyházi központi hivatalba benyújtandó segélykérekeket kizárólag hivatali úton lehet felterjeszteni, esperesi és egyházköri véleményezéssel.

3. A pályázati kéréseknek az egyházi központi hivatalba való benyújtási határideje minden évben november 1-je. A késve érkezett pályázatok érvénytelennek minősülnek.

4. Az egyházi központi hivatal költségvetéséből kituttalt építési-javítási segélyekben való részesülés feljogosítja az EKT-t arra nézve, hogy szakemberei a segélyek felhasználását szakmai és pénzügyi szempontból ellenőrizzék.

5. A pályázati kéréseket kizárólag az EKT által kibocsátott űrlap mellékletében lehet benyújtani; az űrlap az Egyház honlapjáról tölthető le.

15. Az egyházi központ 2006. évi költségvetésének elvi kérdései. Előterjesztette dr. Szabó Árpád.

Az EKT jóváhagyólag tudomásul vette az elnökség által előterjesztett elvi kérdéseket az egyházi központi hivatal 2006. évi költségvetéséről.

Ugyanakkor EKT felhatalmazta az elnökséget arra, hogy szükség esetén indítson jogi eljárást a kolozsvári önkormányzat és a Brassai Sámuel Líceum vezetősége ellen, a kollégiumi épület bérleti szerződésének megkötéséért.

16. Különfélék.

– Id. Szombatfalvi József kéri, hogy az EKT járuljon hozzá a beépített 9 hektáros terület helyett felajánlott legelőrészt elfogadásához szántóterület értékben.

– Pap Mária kéri, hogy a központ az elszállásolást körültekintőbben intézze a jövőben, mert állandó szállásgondjai vannak.

– Nagy László javasolja, hogy a szabédi iskolának nevet kell adni, a falu szülöttjéről nevezzük el az iskolát, erről egy körlevélben kellene értesíteni az egyházközséget. Nehezményezi, hogy Maros megyében mind a 10 világi állás anyagi támogatását a reformátusok kapták.

– Kolumbán Gábor javasolja, hogy a közeljövőben az Egyház tegyen közzé egy nyilatkozatot a felekezetek közti békességes viszony tárgyában.

Az EKT a Különfélék napirendi pont alatt az alábbi határozatokat hozta:

1. Az EKT felhatalmazza a Székelykeresztúri Egyházkör esperesi hivatalát, hogy a beépített 9 hektáros terület helyett fogadja el a felajánlott legelőrészt kárpótlásként, szántó-egyenértékben.

2. Az EKT Pap Mária kérését tudomásul veszi, és megbízza az Egyházi Központ illetékes személyeit, hogy a gyűlések idején az elszállásolásokat zavartalanul oldja meg.

3. Az EKT Nagy László esperes kérésére szorgalmazza, hogy a szabédi iskola vegye fel Szabédi László költő nevét. Ugyanakkor az EKT felhívással fordul minden neves szülőtől rendelkező egyházközséghez, hogy azok is kezdeményezzék a helyi iskola elnevezését az illető személyiségről.

4. Kolumbán Gábor főgondnok javaslatára az EKT megbízza az elnökséget, hogy az EKT következő ülésére készítsen el egy nyilatkozat-tervezetet, amelyben az Egyház felhívja a más felekezeteket a türelmetlen magatartás és megnyilvánulások visszaszorítására. Az Egyházunk továbbra is a felekezeti együttműködés mellett kötelezi el magát, a türelmet és a szeretetet jegyében.

K.m.f.

Dr. Szabó Árpád
püspök-elnök

Kolumbán Gábor
főgondnok-elnök

Dr. Rezi Elek
főjegyző

Hitelesítők:

Nagy László

Kedei Mózes

Orbán Pál

maguk az egyházközségek. Ebben a formában ez a fejlesztési modell egy újabb alkalmazási módra tett szert, azt is mondhatjuk: úttörő projekt. A Project Harvest Hope felkérésére a folyamatban a következő hat unitárius egyházközség vesz részt: Énlaka, Homoródalmás, Homoródkarácsonyfalva, Homoródszentpéter, Kénos és Oklánd. A projektet 2005 decemberében kezdtük el.

Az alábbiakban részletesebben mutatjuk be a projektet. A HFÜ-modell keretében az adott közösségből kiválasztódik egy rátermett személy, aki képzési folyamatban vesz részt, amely felkészíti erre a munkakörre, ugyanakkor bekapcsolódik a már élő helyi fejlesztési hálózatba. Ezt követően helyi fejlesztőként tevékenykedik a települése és a közössége érdekében.

Az unitárius egyházközségek esetében a jelzett települések unitárius lelkészei választották ki azokat a rátermett személyeket, akikből majd HFÜ lesz. A kiválasztott személyek a Civitas Alapítvány által sikeresen alkalmazott modellnek megfelelő képzési programon vesznek részt. Ez a képzési program a következő témaköröket tartalmazza: csapatépítés (teambuilding), helyi közösségi menedzsment, konfliktusmenedzsment, tárgyalástechnika, közösség- és vidékfejlesztés, pályázatírás és projektmenedzsment.

A képzéseket követően a HFÜ-k a következő tevékenységi körben fognak dolgozni: serkentik a helyi közösség, az Egyház, az önkormányzat és a civil szervezetek együttműködését, beindítják a folyamatos társadalmi párbeszédet, támogatják a helyi közösség fejlesztési kezdeményezéseit, fejlesztési projekteket dolgoznak ki, és ezek támogatására pályázatokat írnak, a helyi

közösség fejlesztési tervének a kidolgozásában vesznek részt, és ezek kivitelezésében vállalnak szerepet.

A képzéseket követően ezek a személyek nem maradnak magukra a felelősségteljes munkával. Amint fentebb említettük, a Civitas Alapítvány keretében már több éve működik ez a projekt, és az ezalatt kialakult HFÜ-hálózatnak ezek a személyek is tagjai lesznek. Ezáltal szakmai segítséget kapnak az alapítvány részéről, ugyanakkor folyamatosan információkhoz jutnak majd a fejlesztési és támogatási lehetőségekről.

A képzések március közepén zárulnak. Ezt követően a helyi fejlesztők elindítják közösségeikben a fejlesztési munkát. Tevékenységük első gyümölcseinek bemutatására a 2006. május 30-a és június 1-je között rendezendő munkaértekezleten kerül sor. *Erre a munkaértekezletre szeretettel várjuk azoknak az egyházközségeknek a képviselőit is, akik érdeklődnek a projekt, a helyi fejlesztési munka iránt, és úgy gondolják, hogy közösségükből kikerül majd az a rátermett személy, aki majd HFÜ-ként tevékenykedik.* A hatékony munka érdekében korlátoznunk kell a jelentkezők számát. Ez alkalommal legtovább 15 egyházközséget tudunk fogadni a munkaértekezletre. Arra kérjük az érdeklődőket, hogy a jelentkezési lap kitöltése mellett egy motivációs levél keretében fogalmazzák meg, miért gondolják, hogy érdemes lenne a részvételük egy ilyen rendezvényen, egy ilyen fejlesztési munkában.

Jelentkezésüket (a motivációs levéllel együtt) május 1-jéig a következő elérhetőségekre küldhetik: *Aratás Reménysége Homoróddért Alapítvány*, postacím: 537225 Ocland, str. Bisericii nr. 60, Jud. Harghita, tel/fax: 0266-224022, mobil: 0742-471992, e-mail: kelemens@zappmobile.ro.

A közelmúlt emlékei

Minden év kezdete új utak, történések reményét vetíti elénk. Minden tavasz lelkünk változásra váró, reménykedő-bizakodó óhajait teljesíti ki. Az alsófelsőszenhályi egyházközségben ezzel a „hátha az idén minden jobban sikerül” hangulattal indultunk neki az évnak. Sok tartalmas eseményre került sor az elmúlt évben is, de „az ember mindig jobbat remél”.

Csöndes perceimben eszembe ötlenek a közelmúlt élményei. Januári estén

gitárpengetést hallok, kellemesen meleg, családi hangulatban isszuk magunkba Márk Attila énekmondó bordalait, valóságait. „Tájak jó szagával lett tele a lelkünk.” Gyógyírként simogat a hangja

vagy éppen vérpezsdítő ritmusból élénkít fel bennünket zenéje, amint élénk villog egy-egy szüreti jelenet. Izgatottan szavalnak el pár verset a diákjaink, és ők is boldogan, buzgó tapssal jutalmaznak egymást és a gitárművészt. „Reggelig el tudnánk hallgatni” – jegyzik meg az idősebbek. Az sem bánt, hogy Gyéres helyett Kocsárdra kellett menni, hogy többen is lehetnek volna; jó volt találkozni, beszélgetni, és érezni: a dal lelket-szellemet gyönyörködtet.

Téli mindennapjaink elfoglaltságából, farsangi alakoskodó fiatalok csoportja harsant bennünket nevetésre. Nyomukban varázslók, tündérek, törpék, bohócok színes kavalkádja sorjáz befelé. A rá-tóti csikótojáson is hiába üldögéltek Bíró uramék, nem kelt ki abból semmi! Majd cigánylányok tüzes tánca fokozza tetőfokig a hangulatot. Vidáman beszélgetve szürcsöltük az illatos teát, finom süteményekkel párosítva. Mindenki örült, gyerekeink a tombolának, vendégeink a főtt kukoricának, a szervezők pedig a jól sikerült szeretetvendégségnek.

A hiterősítő hét ez évi témája: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt

18,20). Istennek hála, kettő-háromnál jóval többen hallgathattuk estéről estére a vendéglelkészek prédikációit, tanításait. Miképpen bocsássunk meg egymásnak még hetvenszer hetszer is, s mai Pétereként hogyan gyakoroljunk alázatot, áldott szolgálatot. Ezt a szolgálatot mutatta be a Szentmihályi Vegyes Dalkör gyönyörű kánonok és vallásos énekek előadásával.

Március nyolcadika táján a férfiak is konyhatündérekévé váltak: először is feltették a vizet forrni, majd különböző gyógyfűvekkel megszínésítették, cukorral, citrommal fűszerezték, végül óvatosan egyensúlyozva, szépen felszolgálták az ünnepelt hölgyek elébe, egy-egy szál virág és habos roló méltó kíséretében. S milyen vidáman figyelték ezt az akciót

folytatás a 8. oldalon

Dimény József

A közelmúlt...

folytatás a 7. oldalról

kedves nejeik! Csuda öröm volt rájuk nézni! Emlegették is az asszonyok sűrűn: „Ezt többször kellene gyakorolni!” Hát még a ráadás: az ügyességi verseny! Táncolni, narancsot egyensúlyozva a homlokok közepén, bekötött szemmel egymást jó fekete szilvaízzel bevetni, vagy tojásokkal erre-arra futva bójázni! Fergeteges jókedv kerekedett, nótázás is volt a végén.

De nemcsak vidám és felhőtlen emlékek vannak. Három héten belül kétszer

énekeltük ugyanannál a családi háznál: „Tebenned bízunk eleitől fogva...”, lelkes tanítónőt és hűséges presbitert kísérve utolsó útjára. Fájó szívvel álltunk az autóbalesetet szenvedett huszonhét éves fiatalember betegágyánál, a családdal együtt imádkozva életéért, gyógyulásáért. Máig sem tudtam „feldolgozni” a mindig jókedvű, életet szerető lelkésztárs és barát váratlan távozását. Bánt, hogy nem hívtam a hiterősítő hétre, nem álltam meg többször beszélgetni vele. Ezt nem lehet az özvegyére és árváira való odafigyeléssel sem pótolni.

Csendes perceimben eszembe ötlenek a közelmúlt élményei. Az öröme és bánatok hozzásegítenek megérteni az élet nagy dolgait. Jobbak, kedvesebbek kell hogy legyünk, egymásra jobban kell vigyáznunk. Hiszen ha segíteni-akarásunkkal jobbítani tudjuk egymás életét, ez megszűnik pusztán segítő szándéknak lenni, felelősséggé változik. Az egymás iránt érzett felelősség tettekre buzdító felszólítássá válik. Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik így éreznek, feladatokkal vállalnak, munkánkban segítenek, és mellettünk állnak.

Bartókot hallani

A nagyszentmiklósi születésű Bartók Béla unitárius volta vidékeinken közismert. Az Egyházba való betagozódásának döntése (és fiának unitáriussá-keresztelése) mögé azonban saját megnyilatkozásai révén alig lehet belátni. A 20. század zeneszerző-óriása nem tartott különösebben szoros kapcsolatot az Unitárius Egyházzal, de a vallási közösséghez-tartozását természetesen vállalta. Nagysága, életműve előtt ezért nem véletlenül hajtott fejet saját kezdeményezéséből az Egyház is, Bartók születésének 125. évfordulóján.

Március 26-án nagyívű megemlékezést tartottak – mintegy felsorakozva az országszerte rendezett Bartók-programokhoz – a kolozsvár-belvárosi templomban. Az ünnepi „lelki-szellemi alapozás”, a zenetudományi értekezés, a Bartókot megidéző szépirodalom és természetesen a primer muzsika mintegy kétórányi programba szerveződött ezen a vasárnap délelőttön. Érdekes – vi-

Angi István Bartók zenetudományi munkásságát méltatta

Béres Melinda és Márkos Albert Bartók hegedűkettősöket játszott Jakabffy Tamás felvételei

tatható? – megoldásként e vasárnapon elmaradt a „szabályos” istentisztelet, hogy átadja helyét az áhítat keretébe illesztett emlékezésnek. Dr. Rezi Elek főjegyző ünnepi áhítata és dr. Szabó Árpád püspök megnyitó beszéde után Angi István egyetemi tanár idézte a hallgatóság elé a zenetudományban is egyetemes Bartókot. Jeles szerzőnkről leginkább népzenegyűjtőként, az erdélyi, magyar, román, török, szerb stb. folklór-hagyomány uni-

verzális zenei „ötvöseként”, illetve a zene-világirodalom kozmopolita nagyságaként szoktak megemlékezni. Angi István ezúttal – különleges csemege gyanánt – néhány olyan hangillusztrációt hozott magával, amelyeken maga Bartók játssza zongoraműveit. Az illusztratív anyag egyúttal arra is szolgált, hogy a március 26-i programból teljesen hiányzó bartóki zongorairodalmat képviselje – mégpedig dokumentáris értékkel.

Bartók Divertimentóját a Transilvania Filharmónia kamarazenekara adta elő

Magyar és szlovák népdalfeldolgozásokat énekelt a János Zsigmond Unitárius Kollégium Péterffy Gyula Kórusa. Interpretációjuk kidolgozott, érett volt

Újra élmény volt – és nem ért „felkészületlenül”! – a János Zsigmond Unitárius Kollégium Péterffy Gyula Kórusának produkciója (vezényelt Majó Julianna). A tudatos és szívós munka gyümölcsein ott fényelt a fiatalok kulturális hamvassága, az őszinte és *mindent-bele* érdeklődés, a népdalok és -feldolgozások értéktudata, becsülése. A zenei tömb további színfoltjai voltak Béres Melinda és Márkos Albert Bartók hegedűkettősei, illetve a híres-nevezetes *Divertimento* a kolozsvári Transilvania Filharmónia kamarazenekarának egységes, „testes”, olykor virtuóz előadásában (Márkos Albert vezetésével).

Szilágyi Domokos versbe írt Bartók-élmélművét Csécs Márton teológiai hallgató mondta el, az amatőr – a szó értelme szerint tehát „szerető”, kedvelő – összes érényével. Hangkezelését, dikcióját, tempóját, a szöveg tagolását, kontrasztjait jól al-

kalmazta a templomtér elektromos erősítésű akusztikai adottságaihoz. Ebben bizony gyakorlott színművészeknek is mintát adhat.

Az egyházi vezetőség végül meleg hangulatú állófogadással tisztelte meg vendégeit, a bartóki életmű és -példa iránt nyi-

Majó Julianna karnagy joggal volt büszke kórusa teljesítményére

tott kolozsváriakat. E program jól egészítette ki az egy nappal korábbi, a Állami Magyar Opera pódiumára állított Bartók-élmélművet, amelyen a Magyar képek, az I. rapszódia hegedűre és zenekarra, a Táncszvit és A kékszakkallú herceg vára hangzott el (az opera zenekarát Selmeczi György vezényelte, hegedűszólót játszott Barabás Sándor, Kékszakkallú: Szilágyi János, Judit: B. Konrád Erzsébet).

Jakabffy Tamás

A magány máglyáján

Isten társas lénynek teremtette az embert, így senkinek sem lehet célja, hogy „magányos cédrusként” nézzen szembe a villámokkal, tépesse lombját a viharokkal. De az sem lehet törekvése, hogy az égig nőjön. Hanem csak az, hogy a többi fák között szerényen meghúzódva közös erdőt alkosson, befogja lombsátrába az életet adó fényt, levezesse a hűsítő, tápláló esőt a szomjas gyökerekig, ágaival ölelkezessen, odvaiba befogadja a madarak fészket, és susogó imájával dicsérhesse az Istent.

Nem az a cél, hogy mihamarabb fejszék essenek neked idejekorán, csak mert önmagadban, magányosan te vagy a legvédtelenebb és legszembetűnőbb, s emléked csak addig éljen, amíg törzsedből keresztet vagy koporsót ácsolnak, ágaidból máglyalángot szítanak egy fagyos éjszakán, s ha kialszik a láng, ha kihűl a parázs és földi létedből mindössze egy maroknyi

hamu marad meg, amit szétszór a szél, vagy betemet a feledés, akkor már annyi, mintha nem is léteztél volna.

Ha nem ez a cél – hisz jól tudod, annyit tanultál már – annyit növekedtél már szellemben és testben is, hogy megértsd: ezen a földön minden térted van, és te is mindenekért élsz. Semmi sem lehet csupán önmagáért, öncélúan. Sem a születés, sem a halál. De főleg nem az élet, amelyet csupa nagybetűvel illene írnod. Mert az Élet maga a teremtés, a továbblépés, az átadás, a sarjadás, virágzás, gyümölcs-érlelés, és – ha kell – az önfeláldozás, a halál vállalása, ha általa új élet, új fa, új erdő, új máglya hozható létre. Örök folytonosság...

Mi vajon az a cél?: hogy mindig egyenes gerinccel állj, szilárdan egy sziklatetőn, vagy az, hogy tanulj meg lehajolni is, ha valakit föl kell emeled, tanulj meg meggörbedni is, görnyedezni is másokért,

alázatosan lenni egyenes gerincű, szerényen lesütni a szemed, de tiszta tekintettel nézni az Istenre, felebarátaidra, fa- és embertársaidra.

Az a cél, hogy szárnyakat adj a gondolatnak, teret, tettet, cselekedetet a hitnek, időt és végtelenséget a reménynek, szeretetet a szeretetnek, mert mindenekelőtt ez a legfontosabb. Mert szeretni is csak közösségben lehet. Az önszeretet nem szeretet, hanem önzés, önimádat, amely végérményben önsajnálathoz vezet...

Ne gyűjtsd meg soha magányod máglyáját, ne tápláld a magány tüzét, mert önmagadat emészti fel ez a láng csupán, és az sem biztos, hogy megtisztulsz általa, és úgy jutsz az Úr színe elé. Jobb, ha magányod bocsánatáért esedezel, és ágaidal megöleled az erdőt, kebledre vonod az egész világot, hogy ne legyenek többé titkos, öncélú gondolataid, hogy ne légy többé lefelől „felejtett” vagy erdőten fa, „magányos cédrus”, akit a vihar naponta zilálta tépázhat, és a villám bármikor máglyává változtathat...

Simó Edmund

A régi és mégis új Passió

Nagy öröm tölti el a levéltárak, könyvtárak poros, időkoptatta iratai között búvárkodó kutatót, amikor olyasmit talál, amit már (véltetőleg) elfelejtettek, pedig értékes, szép. Elfelejtették, mert az ember mindig valami újat keres, mert az ember azt gondolja: ha nem „halad a korral”, akkor műveletlennek, maradinak tartják. Pedig ami értékes, azt érdemes elolvasni, meghallgatni és megtanulni.

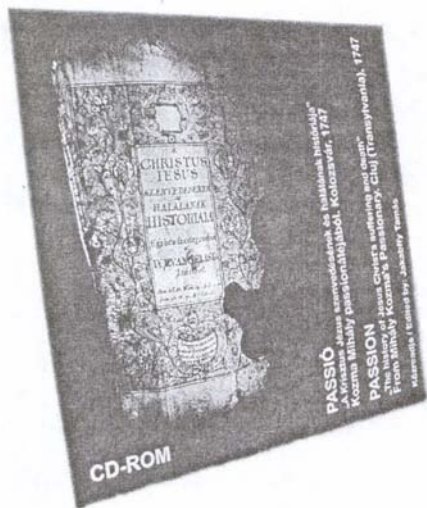
Az Erdélyi Unitárius Egyház levéltári iratai között húzódtott meg évtizedekig az a kézirat, teljes kottás passió, amelyet Kozma Mihály 1747-ben készített. A négy evangélium szövege alapján összeállított (ún. kompillált) passió, valamint Jeremiás próféta könyörgése és siralmi egy most megjelent CD-ROM segítségével ismertté válhat széles körben is a kolozsvári Schola Társaság és vezetője, Jakabffy Tamás jóvoltából (az új kiadvány kizárólag számítógéppel használható).

E passionálé keletkezését megelőző korban, a XVI. században a protestáns is-

tentiszteleti zene a középkori énekkincsre támaszkodott. A reformáció követői anyanyelvre fordították a középkori énekszövege részint szentírási eredetű, részint az új hitvallási keretek közé illeszthető költői alkotás volt. Később a történelmi változások következtében a XVII. század végétől háttérbe szorult a protestáns egyházak gyakorlatában a magyar nyelvű gregorián zene, mert tudatosan kerülték mindazt, ami a középkori egyházra emlékeztetett. Ám az erdélyi unitárius egyházközségekben a passióéneklés hagyománya tovább élt, sőt egyes helyeken a mai napig fennmaradt, és buzgón gyakorolják. Ma, a megújulást kereső reformátorokhoz hasonlóan, egyesek az egyházi zene megújítására való törekvésükben az őskeresztény kor egyházzenei gyökeréig nyúlnak vissza.

A Kozma Mihály passionáléját bemutató CD-ROM betekintést nyújt az erdélyi unitárius kéziratok énekeskönyvek törté-

netébe; megjelöli az eddig ismert források pontos lelőhelyét; részletes bemutatást nyújt a passióéneklés módjáról, adatokat közöl a passionálé koráról, terjedelméről, tartalmáról, a kötet címlapjáról, méretéről, állagáról és nem utolsósorban a címlap utáni és a zárólapokon található bejegyzésekről. Közli a passió szövegét és kottáját eredeti formájában, valamint mai átiratban. A két változat egymás mellett is

A gondnok-presbiteri értekezleteket március 19-e és 25-e között rendezték meg egyházköreinkben. A kolozsvári egyházkörben az értekezlet március 25-én volt Kolozsváron a belvárosi egyházközség szervezésében, a marosi egyházkörben március 24-én Székelykálán, a küküllői egyházkörben március 20-án Magyarsároson, a székelykeresztúri egyházkörben március 21-én Székelykeresztúron, a székelyudvarhelyi egyházkörben március 23-án Székelyudvarhelyen, a háromszék-felsőfehéri egyházkörben pedig március 19-én Kőhalomban. A konferenciákon Kolumbán Gábor főgondnok tartott előadást az egyházközségek önfenntartó felelősségéről, majd az egyházközségek gazdasági helyzetének vizsgálata következett, dr. Szabó Árpád püspök irányításával.

Egyházunk énekvezér-képesítő bizottsága március 27-én énekvezér-képesítő vizsgát tartott Kolozsváron. A vizsgán Jakab Borika újszékelyi és Józsa Emese kőkösi tiszteletes asszony unitárius énekvezéri oklevelet szerzett.

Az Egyházi Képviselő Tanács április 7-én tartotta I. évnegyedi rendes ülését Kolozsváron. Napirenden többek közt az Egyházi Központi Hivatal 2006. évi költségvetésének elfogadása, az építési-javítási segélyek véglegesítése, és a lelkészi fizetés-kiegészítések megállapítása szerepelt.

Miklós István nyugalmazott unitárius lelkész életének 92. évében március 22-én Medgyesen elhunyt. 1914-ben született Küküllődombón, a kolozsvári Unitárius Főgimnáziumban érettségizett, majd az Unitárius Teológiai

Akadémián szerzett lelkészi oklevelet. A brassói és fogarasi gyülekezetekben töltött segédlelkészi évek után a Fogarasi Nagyszabonyi Egyházközség (1940-1948) és a Medgyesi Egyházközség (1948-1983) lelkészeként szolgált egyházunkat. 1951-1958 között a Küküllői Egyházkör esperese volt, 1973-1983 között pedig a Főtanács és az Egyházi Képviselő Tanács tagja. 1983-ban vonult nyugdíjba, azóta Medgyesen élt.

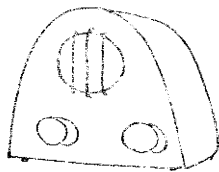
Március 24-én búcsúztatták a medgyesi templomból, a szolgálatot Kiss Károly helyi lelkész végezte. Temetési szertartására szülőfalujában, a küküllődombói templomból került sor ugyanaznap a helyi temetőbe, a szertartást Péterfi Sándor lelkész végezte. Egyetemes Egyházunk nevében dr. Szabó Árpád püspök mondott búcsúbeszédet, Nagy Ferenc ny. lelkész, volt évfolyamtársa a lelkészi kar nevében búcsúzott tőle.

Nagy Ferencné sz. Báró Pirocska tiszteletes asszony és énekvezér életének 89. évében 2006. április 7-én hosszas betegség után elhunyt. Énekvezérként egyházát hatvan éven keresztül szolgált a hűséggel az Irisz-telepi egyházközségben Kolozsváron, majd a recsenyédi, küküllősárdi és segesvári egyházközségben. Temetése április 9-én volt a segesvári unitárius templomból a helyi temetőbe. A szertartást Benedek Jakab segesvári lelkész végezte, az Unitárius Nők Országos Szövetsége és a helyi nőszövetség részéről Benedek Enikő tiszteletes asszony búcsúzott tőle, a sírnál Nagy Endre, a Küküllői Egyházkör esperese mondott búcsúbeszédet.

megjeleníthető és összehasonlítható; olvasható és tanulható. A kiadás az érdeklődők számára tartalmazza a passionálé nyomtatható változatát is.

Különleges értéke e kiadványnak az, hogy a passió *meghallgatható*. Ez pedig nagy segítséget jelenthet annak, aki tanítaná, és azoknak, akik nagypénteken el szeretnék énekelni. A passiót a kolozsvári Schola Gregoriana Monostorinensis tagjai szövegezték meg. Az énekegyüttesnek nagy gyakorlata van a korabeli egyházi, liturgikus énekanyag szakszerű, magas művészi szintű bemutatásában.

Kétségtelen, hogy a hagyomány folytonosságának megszakadása miatt manapság sok protestáns fülének idegenül hat a gregorián zene. Még akkor is, ha anyanyelvünkön hangzik. Am e zenében rejülő objektivitás, egyszerűség, tisztaság alkalmas eszközöket nyújt a Szentírás üzenetének átadására. A frissen megjelent CD-ROM olvasható anyaga szakszerű segítséget nyújt a régi értékek újra-felfedezéséhez, megértéséhez; a hangzó anyag pedig követendő példát állít a felfedezett régi értékek megőrzésére, továbbadására, a szép hagyomány folytatására.

Unitárius rádióműsorok

Meditáció – az elmélkedés műsora
Kolozsvári Rádió, 909 m és 1593 m középhullámon, valamint a 95,6 MHz-es ultrarövid-hullámon, szerdai napokon, 9.30-kor.
Szerkeszti: Kovács Mária.
május 10., június 14.

Rádió-istentisztelet
Kolozsvári Rádió, alkalmasszerűen, vasárnapokon, 17.30-kor.
Szerkeszti: Kovács Mária.
április 23., május 28.

Hallgassuk ezt a régi és mégis új passiót, bízva abban, hogy a többi, még könyvtárak, levéltárak mélyén rejtőzött érték sem válik a feledés áldozatává. Jere-

Tavaszi virágcsokor

unitárius gyermekműsor havonta kétszer. Szerkesztik: Kovács Mária, Rácz Norbert, Koncz László
Kolozsvári Rádió,
szombaton reggel 9.15–9.30 között
április 22., május 6., 20.

Unitárius félóra

a székelyudvarhelyi Prima Rádióban, a 87,9 MHz-en, illetve interneten a www.prima-radio.ro címen.
Szerkesztik: Csáki Levente, Gál Zoltán és Szabó Előd.
minden vasárnap reggel 8.30-kor.

Tiszta forrás

unitárius ifjúsági műsor a sepsiszentgyörgyi Sláger Rádióban (105,9 Mhz).
Kéthetente, vasárnap 13 órától.
Szerkeszti: Lakatos Sándor
április 30., május 14.

miás próféta szavait alkalmazva: az élő vizek forrását ne cseréljük fel repedezett kutakéra (Jer 2,13).

Dr. Péter Éva

Női teológusok Rómában

Arról, hogy milyen Európát képzelnek el

– ezt tűzte ki a CTI (Olasz Női Teológusok Kooperációja) március 30-a és április 1-je között megrendezett konferenciája témájául. Női teológusok Norvégiától Indonéziáig, napi nyolc előadás az olasz nyelvet követő pergő ritmusban angol fordítással, ötnapos elszállásolás egy apácázárdában a comboniánus missziós nővéreknél, félelmet nem ismerő száguldás a szűk utcákon, Róma gyönyörű látványosságai, felpördült élet az örök városban.

A reptéren nem találjuk a minket váró taxist, a telefonba szólaló nő csak olaszul beszél, a megadott címben csak az utcánév, s a középső nullás talál – ez volt az első találkozás Rómával. A taxifőőr alig beszél angolul, az árból nem sokat enged, ám annál nagyobb bevetéssel száguld a Via de Boccea felé. Amikor már megnyugodnánk, kiderül, hogy a cím nem jó, nyoma sincs zárdának, ez lakóház. Aztán egy „britis-angyal”, aki olaszul is jól beszél, megtudja a zsaruktól, hogy ezen az utcán valóban van egy apácázárda, de nem a 207 alatt, hanem valahol a vége felé, az 506. számú épület. A buszra úgy ültetnek fel, hogy ilyenkor már úgy sem ellenőriznek, s amikor mindenki olaszul ugyanazt kiáltja nekünk a megálló felé hadonászva – leszállunk. Sötét van már, és a számot keresve nagy a döbbenet, mert előttünk a Rómát jelző tábla piros vonallal áthúzva. És mégsem esünk kétségbe, mert a szemközti benzinkutas azt mondja, ő szokott látni itt apácákat. Nem nagy szó ez itt, Rómában. Megtaláljuk a Rómán kívüli kaput, bekukkintunk: két romos épület... ez nem lehet. És még csengő sincs. De végre megvan: egy kedves olasz hang szól ki, utána nyílik a kapu. A sötét udvaron fogalmunk

sincs, merre tovább. Kiderül, hogy felfelé még sok az épület, ami letről egyáltalán nem látszik. Az egyikbe bekopogunk, de halvány gőzük sincs, hogy kik vagyunk. Azt mondják: fennebb. És már szalad is elénk egy nagyon kedves apáca, integetve.

Vacsora (10,30), a megszokott rend szerint ez itt 7 óraker történik, de még így is örülnek, hiszen kiderül, hogy már nagyon aggódtak miattunk... ismerkedés Mabellel, aki nincs beöltözve (ő velünk jön majd a konferenciára is), közben a minket fogadó nővér bocsánatot kérve elmegy, hogy tovább nézze a focimeccset. Itt amúgy 10 óra a lefekvéses idő.

Mert reggel 6,30-kor mise. Hát erre mi nem fogunk felkelni.

Mindenki külön szobát kap. Másnap délelőtt van időnk szétnézni. Gyönyörű kert, szebbnél szebb növények, terméssel teli narancsfák. És nagy-nagy csend.

A konferencia helyszíne naponta változik, a leggyönyörűbb a szenátus épülete... olyan nagy bíbor székekkel, történelemtől hangos falakkal, a főhelyen Romulus és Remus, no meg a farkasanya. És minden ajtóban két ór.

A témák egymást követik, és figyelmet érdemelnek: Sokszínű Európa: spiritualitás, kultúra, egyházak; Európa: poszt-székuláris vagy posztkeresztény?; A két nyugat; Nyugat mögött; Női teológusok: milyen eljövendő Európában?

Az előadók hosszú és változatos sorával ismerkedhettünk gyors egymásutánban. Figyelemre méltó volt a teljes jelenlét (különböző felekezetek teológusnői és persze apácái, mesteri vagy doktorandusi fokozatokban, és sok-sok dr., többnyire inkább katolikusok, hiszen ez mégis csak Róma). Jó volt látni az érdeklődést, követni az előadásokat, pedig az angol fordítást hihetetlenül megnehezítette az olasz nyelv pergő ritmusa, elanynyira, hogy néha a szinkronfordítás is megszakadt.

Rendkívül érdekes és értékes volt különböző országok női teológusait hallgatni többnyire azonos témában. Legtöbbjük

folytatás a 12. oldalon

Ferenczi Enikő

Női teológusok...

folytatás a 11. oldalról

teológiai intézetekben tanító professzor, tiszteletreméltó publikációs listával mappájában. Mindenki hozza saját országa és egyeteme hangulatát. Érdekes volt felfedezni a sok közös vonást, vagy éppen „kihallani” a katolikus teológusnők várakozásait szakmájukban, a sajátos hittudományi kérdésekben vagy elismertségükben... És mennyire fontosak voltak az ebéd köz-

ben elhangzó beszélgetések, amit *working lunch* néven is illetek!

Intenzív, rendkívül tanulságos napok... Nemcsak az előadások, hanem az új ismerősök, a nagy közös beszélgetések, az apácákkal eltöltött idő – miközben őket megismerve a magunk hivatásában is erősödtünk –, az olasz mise, a mesélő épületek, a Szent Péter-bazilika hangulata, a Colosseum, a Pantheon, az Angyalvár, a romok... meg a pápa áldása.

Ez volt nekünk Róma 2006 tavaszán.

nők világa

Asszonyi gondolatok húsvét körül

Húshagyókeddtől húsvétig a keresztény világ az ünnepre készül testileg, lelkileg, és – amennyiben a hétköznapi rohanása, stressze, szorítása enged – gondolatvilágunkban is próbálunk ráhangolódni az ünnep jelentésére.

Húsvét a feltámadásnak, az élet diadalának, az örök életnek az ünnepe. Mennyi biztatás, reménykeltés, örömforrás van benne! A természet is, bár sokszor szélsőségesen, mégis diadalmasan megújul. Ilyenkor még jobban rácsodálkozunk, milyen titokzatos kincsünk maga az élet.

Az embereket mindig foglalkoztatta a lét kérdése, az élet és a halál, a halál utáni állapot. A filozófusok sokféle elméletet állítottak fel az élet titkának magyarázatára. A szigorú materialisták és evo-

lucionisták kizárólag a fejlődélmélettel próbálták magyarázatot adni, a vallások Isten alkotó, teremtő munkáját hirdetik – többségükben ma már nem tagadva a fejlődélmélet jogosultságát sem –, az orvostudomány az emberi testet akarja megismerni, annak betegségeit gyógyítani, a szellemtudomány szerint az emberi létet kozmikus erők, a világerőtelenség összefüggései irányítják. A mai ember az információk rengetegében és a gyors hozzáférhetőség ellenére sokszor nem tudja, mit higgyen, és számára továbbra is csoda, titok marad az Élet, amelyet önmagában, társaiban, állatok, növények sokaságában megél.

Ugy érzem, nekünk, nőknek, asszonyoknak, lányoknak és anyáknak megadott – ha nem is többet érteni, de – többet érezni, megtapasztalni az élet csodálatos voltáról. Hiszen mi észleljük először testünkben az ébredő életet, ott hont adunk a megfogant, titokzatos Újnak, érezzük lüktetését, mozgását, testünkbeli való kitartó táplálkozását. Ma már az újszülöttet nem viszik el az anyától, a szülés után a testére helyezik, ott van a legjobb helyen.

Az édesanya tejjel táplálja, testével védi a csecsemőt. Az édesanya öle, melege, simogatása, hangja megnyugtatja, s ha kell, gyógyítja a kisgyermeket. Az újszülött világra segítése; a gyermeknevelés, a család számára az életet fenntartó táplálék elkészítése, az élet védelme, a betegek ápolása, az idősök gondozása hagyományosan női szerepek. Mind-mind olyan helyzetek – olykor embert próbáló feladatok –, ahol közelről érezzük az élet ritmusát, fejlődését vagy leépülését; de felelősségét, súlyát is.

Honnan kapunk mindehhez erőt, biztatást, megújulást? Húsvét üzenetéből, abból, hogy Jézus tanítását nem lehetett keresztre feszíteni, az ma is él a hitünkben, és számunkra, keresztény nők számára ma is „út, igazság és élet”. Tőle tanulhatunk alázatot, áldozatkészséget, megbocsátást, erőt sorsunk elviseléséhez, embertársaink iránti szeretetet, hálát Isten iránt és feltétlen bizalmat az isteni gondviselésben.

Húsvét azt is üzeni számunkra, hogy az Élet igazi értékei nem enyésznek el. A szeretet, amelyet szüleinktől, nagyszüleinktől kaptunk és továbbadunk gyermekeinknek, unokáinknak, tovább él nemzedékről nemzedékre, és ez az örök élet.

Ez adjon nekünk erőt, biztatást és lelki töltekezést ebben az évben is húsvét ünnepén.

Asztalos Klára

FELHÍVÁS

Kérjük, adományozza személyi jövedelemadójának 2%-át az UNITÁRIUS NŐSZÖVETSÉG karitatív munkájára!

Szövetségünk adatai:

ASOCIAȚIA FEMEILOR
UNITARIENE DIN ROMÂNIA

Sediu: 400105 Cluj-Napoca

B.dul 21 Decembrie nr. 5

C.U.I. (cod fiscal): 9343746

COD IBAN:

RO47 BTRL 0130 1205 9214 39XX

Gondoljunk időseinkre
és rászorulóinkra!

Még nem késő! Ez év május 15-ig lehet leadni a pénzügyi hivatalokba támogatási igényünket valamely civil szervezet javára.

Részletek az *Unitárius Közöny* márciusi számában a Nők Világa oldalon.

Mészkői nőnap

Idén is megünnepeltük március 8-át, a Nők Nemzetközi Világnapját. Bár az időjárás nem volt éppen tavaszinak mondható, sokan gyűltünk össze. A lelkes család – nem nézve a sara – mindenkit a papilak nappalijába hívott.

Ilyenkor a nőszövetség tagjai virággal szokták megajándékozni egymást. Az idén azonban másként alakultak a dolgok, a szokás megváltozott. Az új lelkes vezetővel a férfiak és a gyermekek ragadták magukhoz a kezdeményezést, és szereztek váratlan meglepetést az egybegyűlt lányoknak, asszonyoknak: minden jelenlevő nő egy-egy cserép virágot kapott, amit a fiúgyermekek adtak át nagy szeretettel. Ezt követte a kínálgatás a nők készített szendvicsekből, süteményből – no meg a hosszan tartó jókedvű beszélgetés.

Nagyon szép estét töltöttünk együtt. Reméljük, Isten akaratából még sok ilyen szép alkalom adódik.

Halmágyi Piroska és Széll Éva

Keresztény Nők Világimanapja

Március 5-én kis létszámú, de lelkes csapat gyűlt össze a küküllődombói tanácsteremben a nőszövetség által szervezett világimanapi rendezvényen. Péterfi Sándor lelkész bibliamagyarázata után Péterfi Erika tiszteletes asszony elmondta, hogy idén a dél-afrikai nők állították össze az imanap programját, értük és velük együtt imádkozunk. Térképen betájoltuk Dél-Afrikát, majd a tiszteletes asszony rövid ismertető előadást tartott az ország éghajlatáról, felszínéről, természeti gazdaságáról, az ott élő asszonyok élet- és munkakörülményeiről. Ezután közös és egyéni imák, énekszámok következtek a nőszövetségi tagok részéről. Az asztalon déligyümölcsökkel megrakott tálak, házisütemények és tea várt a vendégekre. Az összejövetelről az imában és testvéri együttletben megtisztult lélekkel távoztunk. (*Miklós Mária-Magdolna*)

Március 3-án Székelyudvarhelyen is megtartottuk a Keresztény Nők Világimanapját a Szent Miklós plébániatemplomban. A szervező Szent Anna Római Katolikus Nőszövetség idejekorán meghívóban értesítette az ökümené elkötelezettjeit a világimanapi összejövetelről és az azt követő agapéről az Iskola utcai Márton Áron Katolikus Ifjúsági Házban.

Örömmel vettünk részt ezen a közös egyházi rendezvényen. A több mint 200 résztvevő betöltötte a szép plébániatemplomot, és elmélyült áhítatban közös imával és énekkel gondoltunk a dél-afrikai keresztény nőkre. A katolikus, unitárius, református és baptista nők erős istenhittel imádkoztak, szívből énekeltek *A keresztfához megyek* kezdetű éneket – mivel

ez a hétvége a böjt kezdetét is jelentette. Kovács Sándor katolikus főesperes a közös összefogásra, a nők egyházban való jelenlétére és imádságos hitük erejére figyelmeztetett. Az imádságokba minden jelenlevő vallásfelekezetet bekapcsolódott. Az elhangzott közös énekek – *Uram! Tehozzád száll imánk* –, valamint a katolikus ének – *A szeretet mindenkié* – szép befejezése volt az imanapnak.

A biztatás és áldás után mindenkit szeretettel megvendégelték. A házigazdák szívélyessége alkalmat adott az ismerkedésre, a beszélgetésre a különböző felekezetű nőkkel – testvéreinkkel. A vallásos és világi énekek, imák, szépirodalmi alkotások színesebbé tették az együttletet. A jelenlevők egyöntetűen elhatározták, hogy az elkezdett imaláncot folytatni kell, és közös programokat javasoltak a továbbiakra nézve. (*Blénessy Jolán*)

Segesváron a szász-evangélikus asszonyokon volt a sor az imanap szervezésében. Hat vallásfelekezet asszonyai szoktak részt venni ezen a napon. Így minden hatodik évben vagyunk „szolgálatosok” (1999-ben és 2005-ben voltunk vendéglátók az unitárius templomban). Előkészítő alkalmak február 2-án és 27-én voltak az evangélikus egyház tanácstermében. Az imanapot mindig március első péntekén, tehát meghirdetett napján tartjuk – így az idén is. Az imanap a szokásos háromnyelvű köszöntéssel vette kezdetét, majd következett a tájékoztatás Dél-Afrikáról, miközben a szervezők diákat vetítettek. Volt gyermekműsor is: hat iskolás kislány gitárkísérettel elénekelte az imanapi éneket. Az imádságra hívást

is a házigazdák végezték. Mi unitáriusok (5 asszony) a hálaadó imádságot mondtuk. A bűnvallás és bocsánatért való könyörgés a római katolikus asszonyokat illette. Gyönyörűen énekeltek az ortodox asszonyok, és ők olvasták fel a dicséretet az imanapi füzetcskéből. Szentírási részlet hangzott el a Máté evangéliumból (26,6–13, három nyelven), amit szintén az asszonyok olvastak fel. Prédikáció, egyházi beszéd nem volt. A füzetcske VI. fejezetét a református asszonyok mondták el. A görög katolikus asszonyok részéről a VII. fejezet felolvasása betegség miatt elmaradt. Áldást mondott a szász-evangélikus lelkész, Hans Fröhlich Bruno. Az imanapi adományok összege 40 lej volt, amit a segesvári evangélikus öregotthon megsegítésére adnak át. A templomból kijövet Dél-Afrikából hozott teával kínáltak a szervezők. Egyéb hozzáfűznivalóként megemlíteném, hogy sajnos csupán mintegy ötvenen voltunk. Én titokban azzal vigasztalom magam, hogy mindez a kedvezőtlen, „egészségtelen” időjárásnak, a kettős frontbetörés hatásának tudható be. (*Benedek Enikő*)

Gyülekezetünk számára március immár 10 éve nem csupán a szabadságharc emlékünnepeinek a hava, hanem a Női Világimanapé is. Főképpen falunk nőtagjai vesznek részt az eseményen, amelyet mindig lelkesen várnak. Eljönnek a rossz idő ellenére is – mint ahogyan az idén is történt.

Az eseményt évről évre Andorkó Rozália unitárius tiszteletes asszony szokta megszervezni a különböző felekezetek vargasi templomaiban.

Az utolsó imanapot 2006. március 6-án az új református templomban tartottuk meg, amely a Szent István-kori kis templom helyére épült. Ez a templom már az ötödik az ősi templomhelyen. Ilyen környezetben mutatta be a kilenc tagú ökumenikus csoport az imanapi szertartást. A csoportot Szőke Anna és Sütő Olga (katolikusok), Dimény Hajnalka, Mojsza Magda, Farkas Gabriella (reformátusok), Sóos Magda, Pál Gyöngyvér, Csorba Izabella és Andorkó Rozália (unitáriusok) alkották. Az alkalmi beszédet Székely Miklós református lekipásztor tartotta a majdnem kilencvenet számláló ökumenikus gyülekezet előtt. Miután az ökumenikus csoport tolmácsolta a dél-afrikai nők imáját, a jelenlevők imádkoztak helyi vonatkozású dolgokért is.

Meghívásunkra a szomszédos Felsőrákosról 15-en érkeztek, hogy együtt imádkozzunk Dél-Afrikaért, hogy örvendjünk egymásnak mint jó szomszédok, hogy a

Nőszövetségi munkaértekezlet Székelyudvarhelyen

Április 1-je, szombat. Mosolygó asszonyarcok köszöntenek rám a székelyudvarhelyi új templom imatermében, a helyi nőszövetségek képviselői. Harmincan vagyunk.

A tavaly tartott munkaértekezlet sikeresnek bizonyult, ez adta az ötletet, hogy az idén is találkozzunk. Célunk az volt, hogy átadjuk a Kolozsváron tartott médiatanácskozáson tanultakat, és előkészítsük a köri találkozót.

Asztalos Klára előadását a kommunikáció javításáról Blénessy Jolán ismertette. Péter Irma összefoglalta az *Unitárius Közlöny*, valamint a *Nők Világa* számára írt cikkek követelményeit.

A második napirendi pont: a köri találkozó előkészítése volt. Elfogadtuk, hogy az eddigi szokás ellenére a szervezést azzal segítjük, hogy a nőszövetségek képviselői fizetik az elfogyasztott ebédet. Ezt a határozatot a növekvő árak, illetve a résztvevők egyre gyarapodó száma indokolja. Tudatosítottuk, hogy a szervezés megkönnyítése végett a visszajelzések határidejét szigorúan be kell tartanunk.

Reméljük, hogy a munkaértekezleten „befektetett” munka sikeresebb köri találkozót eredményez, és sikerül hagyományt elindítani. (*Simó Melinda*)

folytatás a 14. oldalon

Keresztény Nők...

folytatás a 13. oldalról

vargyasi és a rákosi nőegylet közti kapcsolatot erősítsük. Egy csoport szegfűvel és egy szép keresztzemes terítővel lep-tek meg minket, a vargyasi nőegyletet.

Andorkó Ferenc unitárius lelkész is méltatta a Világimanapot, miután a házigazdák teával, finom süteményekkel kínáltak mindannyiunkat.

Távozáskor mindenki ajándékba kapott egy emlékfüzetecskét, amelyben Andorkó Ferencné csokorba szedett néhány

gondolatot, amelyet az imanap és a közelgő nőnap ihletett.

A Keresztény Nők Vargyason is megünneplelt Világimanapja olyan felemelő esemény volt, olyan alkalom a résztvevőknek, amely arra készített, hogy a jövőben is megszervezzük. (Andorkó Rozália)

ifjúsági oldal

Köri találkozó Mészkon

Számomra idegen táj, ismeretlen emberek, mégis valami belső bizsergés, valami különös, de kellemes... Ilyen érzések kavargtak bennem, amikor március 31-én elindultunk Mészkonra a kolozs-tordai egyházköri találkozóra.

Megérkezés, berendezkedés és várakozás – a kezdet jellemzői; a kétségek, hogy leszünk-e elegenden? Vannak-e még fiatalok, akik számára fontos az ilyen jellegű találkozás? Kétségeinket eloszlatta az érkező nagy csapat, s a magukkal hozott jókedv, amely megtörte a falu csendjét. A szálak szövődni kezdtek... Kötetlen ismerkedés, néhány kedves bevezető szó nyitotta a rendezvényt, amelyet az imaheti istentisztelet folytatott. Az „alabástromfalú” világába történő beavató sem maradhatott ki. Kék szalag és egy gyertya fénye tudatta, hogy összetarto-

zunk. S mert minden beavató bizonyosságtevésel is jár, vittünk magunkkal egy olyan játékot, amely igencsak nehéz próbatételnek bizonyult. A nagy kaland neve: Nap fia – Hold lánya. Az éjszaka csendjében a faluval ismerkedtek a csapatok, kerestek csigaházat, készítettek emlékkoszorút, kiderítették, melyik a legnagyobb házszám a faluban, seprűt, fésűt, fogast, tányért készítettek faágakból, sárból, kőből. Igazi túlélőknek bizonyultunk. Mindebben még a borongós, esős idő, a sár sem akadályozhatott meg!

Másnap a természet is nekünk kedvezett, hiszen kora reggel már hétágra sütött a nap. A reggelit és az áhítatot követően mélyebb betekintést nyertünk Balázs Ferenc életébe és munkásságába. Tudatosult bennünk, hogy hitünk csupán cselekedetekkel társulva értékes, s hogy álmainkhoz, terveinkhez foggal-kö-

römmel ragaszkodnunk kell. Később kék kendőt batikoltunk, hogy összetartozásunknak kézzelfogható emléke is maradjon. Mindezek után a helyi egyletek működése került terítékre.

A kiadós ebédet követően sétára indultunk. Ezalatt nemcsak a tavaszi napban fürdőzhettünk, hanem jobban megismertük a tájat is, amelyről a délelőtti folyamán hallottunk: az egyedi templomot, a temetőt, Balázs Ferenc sírját, házikójának helyét, a sárga füves domboldalt, a maga nyugalmával, szépségével, a helyet, amely Aranyosszék templomtornyaira mutat, s mely szemtanúja múltnak és jelennek. Lélekben feltöltődve érkezünk az imahét záró istentiszteletre.

Egy furcsa véletlen folytán egy más térségbe, a játékszónába kerültünk. Felszabadult a jókedv, megmozgattuk elgémberedett tagjainkat. A játékból természetesen nem maradhattak ki az áprilisi-elsejei tréfák sem. Rájöttünk: ilyenkor csak tréfa, hogy a boka eltörött, s ezt fejfájás-csillapítóval gyógyítani lehet, mint-hogy az is, hogy a kocsi csak úgy véletlenül árokba borul. Azzal a tudattal aludtunk el, hogy van még néhány ember, aki ugyanazt teszi és akarja, mint mi. Vannak, akik hiszik, hogy mindez jó!

A vasárnapi nehéz ébredést követően részt vettünk az istentiszteleten, ahol egy rövidke alkalmi műsorral megköszöntük az egyházközségnek, hogy befogadott bennünket. Az „alabástromfalú” barátságos helynek bizonyult, kedves, segítőkész emberekkel, türelmes, erőből és jókedvből ki nem fogyó papnéivel és papbácsival.

Eljöttünk, és magunkkal hoztunk néhány dalt, egy kedves emléket, és azt a jóleső tudatot, hogy nem vagyunk magunkban, és vannak emberek, akikhez bátran fordulhatunk. A találkozó végére rájöttem, hogy ez a kellemes, bizsergető érzés kellett ahhoz, hogy szebbek legyenek a hétköznapiak, hogy jusson eszembe egy arc, ha valaki elkezd dúdolni egy ismerős dallamot. Fehérlófia, istenszülőtte, az út előtted áll...

Vass Zsuzsánna

Tavasza

A hideg ne ijesszen el! A szürke felhőtakaró ne bütykösödjön lelkedre, hiszen a tavasz ott lapul az egyre virgoncabb szempárokban, a szélben, a sarjadozó fűben. Meggémberedett tagjaidat jólesően ropogtasd meg! Csüggedő tekinteted emeld a magasba, és hagyd, hogy a szél játsszék kócos hajaddal! Mindennapos robotolásodban állj meg egy percre! Kopogó lépteidben halld meg a templomok csendjét! Takard be a régi gondok helyét! Örökös elégedetlenség és panaszod már sértő! Keresd az önmagadhoz és Isten megismeréséhez vezető utat, s figyelj! Figyelj barátaidra, az öregek barázdált arcára, az egymásba kulcsolt kezekre, és vedd észre a bizonytalan lépteiket! Tanuld a türelmet, és a bölcsek hallgatásával várd ki álmaid beteljesedését! Kirándulj, tanulj, gyermeket örömmel élvezd a könnyed és tavaszi ruhákat! Neved a Napba, és légy szerelmes az életbe!

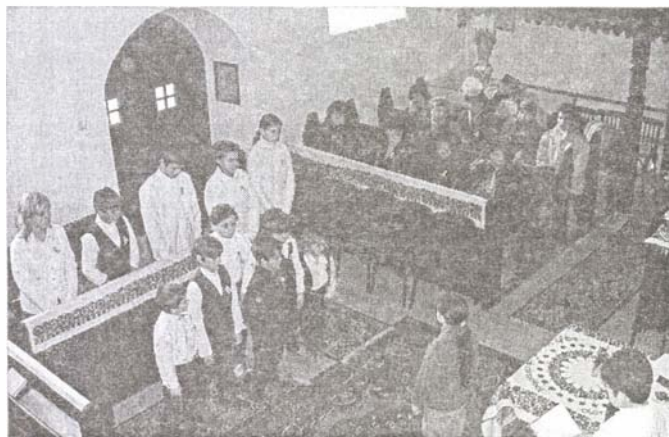
Demény Enikő

Hírek a mészköi ifjúság házatájáról

Legutóbbi beszámolóink (UK, 2006 február) óta újabb tevékenységekkel bővült a mészköi Balázs Ferenc Ifjúsági Egylet élete. Február 19-én az istentisztelet után sikerült egy rövid beszélgetés kapcsán megismerkedni az országos egylet két tagjával, Rácz Norberttel és Kovács Máriaival, akik ízelítőt adtak az ifjúsági élet tevékenységéből, a lehetséges programokról. Egyelőre a „hallgatóság” szerepét töltöttük be. Még nagyon az elején vagyunk az egyletes életnek, de reméljük, hogy a következő alkalommal már mi is be tudunk számolni a „gondjainkról”, terveinkről, sőt eredményeinkről is.

S addig – nehogy elfelejtsük – kettőt ezennel el is mondunk: első rendezvényünk a Farsangzáró mulatság megszervezése volt. A nőszövetséggel szövetkeztünk erre az alkalomra. Mi előkészítettük a Balázs Ferenc szeretetotthonát az eseményre, ők főzték a teát, hozták a süteményt. A délutánt a kisiskolások rövid farsangi színdarabja nyitotta meg – a jelenlevők nagy derűltiségre –, amit álarcbemutató követett. A hangulat csakhamar felmelegedett az ugyancsak meleg teához, a süteményhez és a tombolához (amelynek bevételén a nőszövetség nagylelkűen megosztozott velünk), no meg a tánchoz is, amit tízig abba sem hagytunk. Így volt, jó volt. Hátha még lesz.

Aztán jött a nőnap, s a legények a leányokat is megajándékozták virággal, nemcsak a nőket – így mi is örvendhetünk. De március ennél is nagyobb eseménye a magyar szabadságharc megünneplése volt, március 19-én a templomban.

Ez is közös munka volt: gyermekek, egyletes fiatalok, asszonyok vettek részt a próbákon. Így elég gyorsan állt össze a műsor, amelyben a felnőttekkel együtt 21-en vettünk részt. Már a szombati főpróba is majdnem megvolt, amikor vendégeink érkeztek: a Peregrinus együttes három tagja. Valahogy összehangoltuk a gitárt, a hegedűt és a furulyát a mi hangunkkal, s már csak vasárnapi előadásra vártunk. Hogy miként sikerült, azt ítélik meg a jelenlevők. (Hála legyen Istennek, szép számban voltak jelen!). Az asszonyoknak – ezúttal is nagyok „kittettek magukért” – segítségükért hálásak vagyunk. Mint ahogy a Peregrinus együttesnek is, akik bejátszásaikkal emelték a műsor ritmusát, és rövid koncertjükkel az egész ünnepség fényét.

Most éppen a köri találkozóra készülünk. Majd erről is beszámolunk. Addig is, üdvözzel

a mészköi ifjúság

Kedves Felfedezők, kedves Barátaink!

Szeretettel köszöntjük hűséges és most csatlakozó játékosainkat egyaránt. Kezdő játékosaink számára íme a régi „hármasszabály”:

1. A kezetekben levő *Unitárius Közlöny*ben találjátok meg a helyes választ a Forgószél kérdéseire. Levélben kell válaszolnotok a lennebb megadott címre, a kivágott és olvashatóan kitöltött szelvényen, illetve külön papírlapon a Tükör-rovat feladatára – mindezt egyetlen borítékban postázva.

2. Ajándékpontot kap – az aktuális fordulóban elért pontszámának felét –, aki új versenytársat szervez be. Ne feledjétek: a frissen szervezett játékosnak legalább három fordulóban játszania kell, és fel kell tüntetnie az őt játékba bevont társának a nevét.

3. Aki a kérdésektől eltérő tárgyú, komolytalan válaszokat ad, automatikusan kiesik a játékból.

Igyekezzetek pontosan válaszolni a feladatokra a maximális pontszám elérése érdekében, hiszen várnak az ajándéktáborok és a különféle értékes ajándékok.

Ne feledjétek: ti is javasolhattok a Tükör részére kreativitást fejlesztő feladatot! A sikeresebbekből válogatunk, és feltüntetjük a feladatgazda nevét is.

A válaszok beküldési határideje: 2006. június 1. • Küldeményeket az alábbi címre várjuk: Fekete Levente, 527005 Aita Mare, Str. Főút 349. jud Covasna

Forgószél

1. Melyik újszövetségi könyvben található a következő jézusi mondás? „Ha ennek a hegynek azt mondjátok: »Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe«, az is meglesz.”
..... 5 pont
2. Melyik erdélyi települést nevezik „alabástromfalunak”?
..... 5 pont
3. Hány éves a Nemzetközi Vallásszabadság-Egyesület?
..... 5 pont

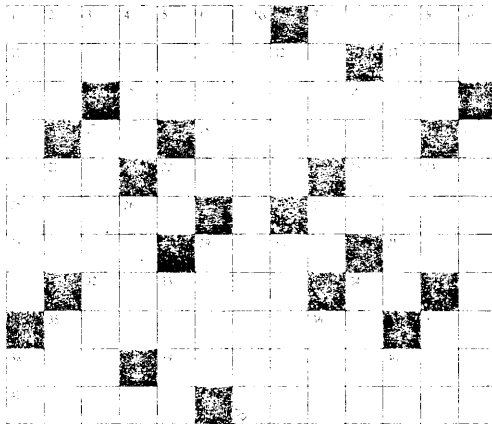
Tükör

Engedd szabadon a fantáziád! Írj egy-két oldalas elbeszélést, amely az emmauszi tanítványok történetét foglalja össze úgy, mintha te is ott lettél volna közöttük!

Lapszámunk szerzői: **Andorkó Rozália** francia- és román-tanárnő, tiszteletes asszony (Vargyas), **Benedek Enikő** út- és hidépítő almérnök, tiszteletes asszony (Segesvár), **Blénessy Jolán** óvónő (Székelyudvarhely), **Bokor Ágnes** mérnök (Kökös), **Demény Enikő** diák (Kolozsvár), **Demény József** lelkész (Alsófelsőszentmihály), **Ferenczi Enikő** teológiai oktató, PTI, kórházlelkész (Kolozsvár), **Ferenczi Mária-Magdolna** agrármérnök (Sepsiszentgyörgy), **Halmágyi Piroska** háziasszony (Mészkö), **Kecskés Csaba** lelkész (Marosvásárhely), **Miklós Mária-Magdolna** ny. magyartanárnő, (Küküllődombó), **Pálffy Tamás Szabolcs** lelkész (Maroszentgyörgy), **dr. Péter Éva** egyetemi oktató, BBTE (Kolozsvár), **Simó Edmund** (Sepsiszentgyörgy), **Simó Melinda** pszichológus, tiszteletes asszony (Homoródjánosfalva), **Széll Éva** háziasszony (Mészkö), **Vass Zsuzsanna** teológiai hallgató (Kolozsvár)

Goethe az építészetéről

Vízszintes: 1. A nagy német költő gondolata. 7. Kenyeret vágó. 11. Ajkat vörös színűre fest. 13. Kályha sütője. 14. Alumínium vegyjele. 15. Felületi sérülés a bőrön. 17. Igeköltő. 18. Kerti növény. 20. Északi férfinév. 22. ... Kornél, Kosztolányi Dezső hőse. 23. Női név, decemberben elkészítik viselőjének a székét is. 25. Szilágymegye székhelye. 27. Kánikula. 28. Egyidős testvérpár. 29. ...dinka, halfajta. 31. Ily módon. 32. Egy évtizede. 34. A vendéglős lapja. 35. Lassan belemegy. 37. Szikladarab. 38. Széles csík. 39. Hízik. 41. Kisgyerek nyakába akasztott ruhadarab.

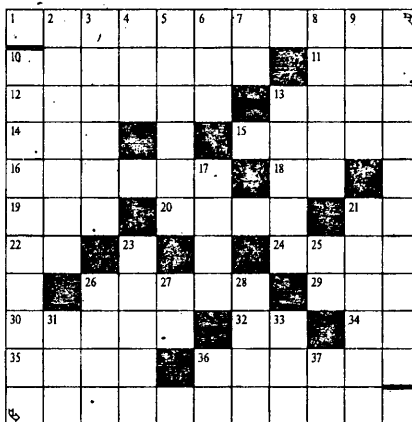
Függőleges: 1. Lassan halad előre. 2. Orosz teherautómárka. 3. Teljes. 4. Hópehely. 5. Tollforgató. 6. Lekaszált fű, gabona csonkja. 7. Orosz vadászgép volt. 8. Elad. 9. Vadász rejteke. 10. Silbak. 12. Süteményfajta. 16. Puskával megöl. 17. Közepébe rakó. 19. A kapitalisták összessége. 21. Lyuk, népiesen. 22. Bosszús szócska. 24. Vállalati forma. 26. Kémiai anyagcsoport. 27. Népiesen szólít. 29. Időben meg nem érkező. 30. Magzatot veszít. 33. Zsinóros férfikabát. 34. Fen. 35. Táncmultság. 36. Kárt tesz. 37. Szenvedés. 38. Tagadószó. 40. Ellenben.

Fürdik a székely

Kaszálni volt a székely a fiával, megizzadtak erősen, hát egyet fürödtek a patakban, felöltöztek és hazamentek. Az öreg egész évben kereste a lajbiját, meg volt győződve róla, hogy amíg fürödtek, valaki ellopta. Következő évben ismét ugyanabban a dűlőben vágta a fűvet, munka után ismét elmentek fürödni. Elkezdtenek vetközni, egyszer csak a fiú felkiált:

– ...! (a poén a rejtvényben)

Vízszintes: 1. A poén első része. 10. Ilyen testületnek is nevezik a bíróságot. 11. Hátról támad. 12. Indián törzs. 13. Lant. 14. Szilaj. 15. Sophia ..., olasz filmszínésznő. 16. Szalonna főzése. 18. Helyrag, a -re párja. 19. ... Angeles, amerikai nagyváros. 20. Másik indián törzs. 21. Rangjelző. 22. ... királya, Lalo opera. 24. Viccelődés. 26. Éghajlat. 29. Fejen nő. 30. Mályva-féle dísznövény. 32. A szív közepe! 34. Szeben megyei autójel. 35. Spanyol női név. 36. Pest megyei község lakója.

Függőleges: 2. Faragatlan. 3. Áruba bocsátás. 4. Széles csík. 5. Gabona betakarítása. 6. Hálószerű állat. 7. Földet forgat. 8. Mitológiai végzetistennő. 9. Ebbe az irányba. 10. A poén befejező része. 13. Magyar kártyajáték. 17. Látószerv. 21. Felfüggeszt (tárgyat). 23. Wass Albert amerikai regényhősnője. 25. Költői indulatszó. 26. Svájci festő volt (Paul). 27. Lékvár. 28. A Kaspi-tenger melléktengere. 31. Férfifehősnév. 33. Lám. 36. Női köszönés. 37. Keresztül.

A rejtvényeket Forrai Tibor készítette

A rejtvény-megfejtések beküldési határideje: 2006. június 5-e. Csak azok vehetnek részt a könyvnyeremény-sorsoláson, akik mindkét rejtvény helyes megfejtését eljuttatják szerkesztőségünkbe. A nyertes nevét júniusi lapszámunkban közöljük.

Februári rejtvényeink megfejtése: Nyelvi totó: 1, X, 1, 1, 1, 2, 2, 2, X, 1, 2, 1, X, 2; Ajándékvásárlás: „Ami azt illeti, vehetnék melltartót és bugyit is.”

Könyvjutalmat nyert Sebestyén Gyula székelykeresztúri olvasónk. Gratulálunk!

Unitárius Közlöny

ISSN 1220-8418

Kiadja
az Erdélyi Unitárius Egyház
Kolozsvár
Alapítási év: 1888
Új sorozat (1990-től)

Szerkesztőbizottság:
dr. Rezi Elek főszerkesztő
Jakabffy Tamás szerkesztő

Munkatársak:
Gyerő Dávid
Kovács István Sándor
Asztalos Klára (Nők Világa)
Sándor Krisztina (Ifjúsági Oldal)

Szedés: Rezi Éva
Tördelés: Ruzsa István
Korrektor/olvasószerkesztő:
Kürti Miklós

Készült a kolozsvári
Heltai Gáspár
Unitárius Nyomdában.

A szerkesztőség postacíme:
400105 Cluj,
B-dul 21 Decembrie 1989 nr. 9.
tel./fax: (0)264-593236, -595927
e-mail:
tamas.jakabffy@unitarius.com

A lapszám megjeleníthető
az Erdélyi Unitárius Egyház
központi honlapján:
www.unitarius.com

Lapterjesztés és adminisztráció:
Szabó Zoltán

A lapok kiszállításával
kapcsolatos felvilágosítás:
Verbum Egyesület,
Simon Ferenc, tel: 0264-596478

A kéziratok szerkesztőségbe
érkezésének határideje:
minden hónap 5-e.

15 napnál régebbi eseményről szóló
olvasói tudósításokat
nem teszünk közzé.
Kéziratokat nem őrünk meg,
és nem küldünk vissza.
Közlésre szánt fényképeket
kérésre visszaküldünk.
A lapban közölt írások
nem tükrözik feltétlenül
a szerkesztőség nézeteit.